

2014

Követik-e a bírák a törvényt? A bírói magatartás kongresszusi ellenőrzésének empirikus vizsgálata

William Hubbard

M. Todd Henderson

Kövesse ezt és további munkáit a következő címen:

https://chicagounbound.uchicago.edu/public_law_and_legal_theory

A Law Commons része

A Chicago Unbound a cikkek folyamatban lévő munkáit és végleges változatait egyaránt tartalmazza. Kérjük, vegye figyelembe, hogy a cikk egy frissebb változata elérhető lehet a Chicago Unboundon, az SSRN-en vagy máshol.

Ajánlott idézet

William H. J. Hubbard & M. Todd Henderson, "Do Judges Follow the Law? An Empirical Test of Congressional Control Over Judicial Behavior" (A Chicagói Egyetem közjogi és jogelméleti munkadokumentuma, 2014455,).

unbound@law.uchicago.edu címre.

CHICAGO

COASE-SANDOR JOGI ÉS KÖZGAZDASÁGI INTÉZET MUNKADOKUMENTUM SZ. 671

(2D-SOROZAT)

KÖZJOGI ÉS JOGELMÉLETI MUNKADOKUMENTUM NO. 455

**COASE-SANDOR INSTITUTE
FOR LAW AND ECONOMICS**
THE UNIVERSITY OF CHICAGO LAW SCHOOL

A BÍRÁK BETARTJÁK A TÖRVÉNYT? EMPIRIKUS VIZSGÁLAT A BÍRÓI MAGATARTÁS KONGRESSZUSI ELLENŐRZÉSE

M. Todd Henderson & William H.J. Hubbard

**A JOGI ISKOLA
A CHICAGÓI EGYETEM**

január 2014

Ez a tanulmány ingyenesen letölthető az Institute for Law and Economics Working Paper Series:
<http://www.law.uchicago.edu/Lawecon/index.html> és a Public Law and Legal Theory Working
Paper Series: <http://www.law.uchicago.edu/academics/publiclaw/index.html> honlapról.
és The Social Science Research Network Electronic Paper Collection.

Követik-e a bírák a törvényt? A bírói magatartás kongresszusi ellenőrzésének empirikus vizsgálata

M. Todd Henderson & William H.J. Hubbard†

ABSZTRAKT

A bírák betartják a törvényt? A bírászkodás naiv modellje szerint a kormány törvényeket ír, amelyeket a bíróságok ismernek, majd szolgálatban alkalmazzák. Bár az értelmezési különbségek megmagyarázhatják a kongresszusi akarat és az alkalmazott törvény közötti eltérést, ebben a modellben nem lehet eltérés, ha a törvény egyértelmű. Az értékpapirtörzsei törvény 21D(c)(1) szakasza ilyen egyértelmű törvény: a bíróságoknak *minden, a törvény alapján felmerülő ügyben* igazolniuk kell, hogy az ügyvédek betartották a Szövetségi Polgári Eljárási Szabályzat 11(b) szabályát, amely tiltja a komolytalan vagy megalapozatlan kereseteket. Ebben a tanulmányban olyan adatokat közlünk, amelyek elutasítják a naiv modellt: a bíróságok az esetek kevesebb mint 14 százalékában teszik meg a szükséges megállapításokat, amelyekben a törvény ilyen megállapításokat ír *elő*. Ez arra utal, hogy a bírák vagy nem ismerik a törvényt, vagy ha ismerik is, nem tartják be azt. Azt is megmutatjuk, hogy a 11(b) szabály szerinti szankciókra vonatkozó szükséges megállapításokat túlnyomórészt olyan ügyekben teszik meg, ahol a szankciók a legkevesbé valószínűek - azaz a megegyezéseket jóváhagyó végzésekből - és az ilyen megállapítások rendkívül ritkák azokban az ügyekben, ahol a szankciók egyébként valószínűbbek - azaz ahol az elutasítási kérelmeknek helyt adnak. Ennek a látszólagos paradoxonnak a megmagyarázására egy olyan beszámoló kinalunk, amely rávilágít arra, hogy a bíró és az ügyvédek osztonzói hogyan hathatnak egymásra a bonyolult ügyekben.

† M. Todd Henderson a Chicagói Egyetem jogi karának jogászprofesszora és Aaron Director Teaching Scholarja. William H. J. Hubbard a Chicagói Egyetem jogi karának adjunktusa. Köszönjük a Coase-Sandor Institute for Law & Economics nagylelkű kutatási támogatását, köszönjük Charles Zhangnak és Wooju Lee-nek a felbecsülhetetlen értékű kutatási segítséget, és köszönjük Tom Milesnek a bírósági jellemzőkkel kapcsolatos adatok megosztását.

1. BEVEZETÉS

Kormányzati rendszerünkben a három hatalmi ág, számos közvetlen és közvetett módon gyakorol ellenőrzést egymás felett, amelyek közül, sok az alkotmányos rendszerbe van beépítve. A Kongresszus például a végrehajtó hatalom befolyásolására használja a penztarcaját és a meghallgatások megtartásának lehetőségeit. A bírák ellenőrzését illetően azonban a lehetőségek korlátozottabbak. Ha már létrehozta az alsóbb szintű bíróságokat, az alkotmány megtiltja a Kongresszusnak, hogy megváltoztassa a szövetségi bírák alkalmazási feltételeit.¹ Mivel a legegyszerűbb lehetőséget az alkotmány kizárja, a kongresszusnak más megközelítésekre kell támaszkodnia. Hogyan veszi rá tehát a Kongresszus a bírákat, hogy úgy cselekedjenek, ahogyan ő akarja?

A legnyilvánvalóbb, hogy a Kongresszus megváltoztathatja a törvény tartalmát.² Amikor a kongresszus megváltoztatja egy kereseti ok elemeit, ez egy parancs a bíróságok számára, hogy egy bizonyos módon járjanak el. A Kongresszus azonban nem kényszerítheti a bíróságokat közvetlenül semmire, beleértve azt is, hogy a bíráknak ismerniük és követniük kell a törvényt. Bár kétségtelen, hogy a bírák mindketten, dolgot többé-kevésbé meg akarják tenni, e vagy intenzitása valószínűleg³ bíronként, és témánként változik. Ezért feltételezzük, hogy bármilyen jogi változás csak tokeletlenül fog működni. Ebben a tanulmányban például azt a kongresszusi utasítást vizsgáljuk, hogy a bíráknak *minden* értékpapírügyben bizonyos megállapításokat kell tenniük, de azt találjuk, hogy az esetek kevesebb mint 14 százalékában tesznek így.

Közvetlen ellenőrzési módszerek hiányában a Kongresszusnak a következőkre kell támaszkodnia

közvetett mechanizmusok. Sok esetben a kongresszus a peres eljárásban részt vevő felekre támaszkodhat a bírák felvilágosításában és a törvényi parancsok érvényesítésében, surgetésében. Ez az anyagi jogi változások esetében valószínűsíthető. Ha például a kongresszus az értékpapír-csalási ügyekben a kárterítés megítéléséhez azt követeli meg, hogy a megtevésztés szándékos, ne pedig gondatlan legyen, akkor egyszerűen feltételezheti, hogy az alperesnek erős osztonzése lesz arra, hogy biztosítsa a jogszabály végrehajtását. Így, meg ha a törvényszék tudatlanságból vagy daczból figyelmen kívül is hagyta a törvényt, a Kongresszus eléggé biztos lehetett abban, hogy az alperes fel fogja vetni a kérdést a fellebbezés során.³ A

¹ III. cikk, szakasz 1.

² A kongresszus meghallgatásokat tarthat vagy nyilvánosságra hozhat információkat a bírósági tevékenységről, de ez valószínűleg csak olyan viszonylag könnyen mérhető kérdésekre korlátozódik, mint például az ügyiratkezelés. A Kongresszus például az úgynevezett Biden-jelentésekben adatokat tett közzé a bíróságok gyorsaságáról és hatékonyságáról, és van rá bizonyíték, hogy ez hatékony ellenőrzési mechanizmus, e kérdésben.

³ A fellebbviteli bírák szintén csak tokeletlenül képviselői a Kongresszusnak, de három vagy tizenket, további bíró hozzáadása - minden más tényezőt figyelembe véve - növelné a megfelelőes ~~viszonyt~~

röviden, az új anyagi jogi szabályban érdekelt felek növelni fogják az eljáró bíróság általi be nem tartás költségeit, ezáltal növelve a betartás valószínűségét.

Ha a kongresszus nem számíthat arra, hogy a felek erőteljesen jogi kötelezettségeket rónak a bíróságokra, a bíróságok feletti kongresszusi ellenőrzés valószínűleg kisebb lesz. Előre jelezzük, hogy a bírák és a felek osztózése a jog ismeretere és betartására alacsonyabb a jog eljárási változásai esetén. Az intuicio érzékeltetésére tekintsünk egy hipotetikus kongresszusi kísérletet arra, hogy a bíróságokat arra kötelezzük, hogy bizonyos számú nap alatt (pl. öt nap) döntsenek az ügyekben. Egyes bírák talán ismerik a szabályt, és szolgáiban alkalmazzák a törvényt, mások viszont nem, ha olyan érdekeik vannak, mint például a szabadidő eltöltése vagy az igazságszolgáltatás keresése, amelyek felülmúlják a törvény ismeretéhez és betartásához fűződő érdekeiket (azaz az időkorlátot). Az érdemi jogszabályváltozással ellentétben a felek nem próbálhatják meg a kongresszusi parancsot ervenyesíteni. Ennek oka lehet, hogy a késedelem mindkét félnek (vagy mindkét fél ügyvédjének) előnyös lehet, a kérdés megoldható egy egyezség keretében, az ügyvedek nem akarják feszegetni a kérdést, mert félnek a bíróság vagy a többi ügyvéd antago-nizálásától, vagy számos más okból. Ha nincs, aki panaszt tegyen, a törvényes parancsot nagyobb valószínűséggel kerülhetik el.

Ebben a tanulmányban azt vizsgáljuk, hogy a bíróságok megfelelnek-e a törvényi parancsoknak.

hogyminden értékpapírügyben bizonyos megállapításokat tegyen annak érdekében, hogy betekintést nyerjen ebbe a dinamikába. A vizsgálat tárgya az 1995. évi Private Securities Litigation Reform Act of 1995. (PSLRA) 78u-4(g) szakasza,⁴ amely az 1934. évi értékpapírtörvényt kiegészítette a 21D(c) szakasszal. A PSLRA-t, amelyet Clinton elnök vetoja ellenére fogadtak el, úgy tervezték, hogy visszaszorítsa a szövetségi bíróságon benyújtott komolytalan értékpapírperek számát. A törvény számos reformot vezet be az értékpapír csoportos keresetekben, beleértve a vezető felperesek kiválasztásának megváltoztatását és a csalásra vonatkozó hivatkozási követelmények emelését. Ezen túlmenően a 21D(c) szakasszon keresztül a törvény megpróbálja növelni az ügyvedekkel szembeni szankciók alkalmazását a komolytalan keresetek miatt.

⁴ A PSLRA-t arra a felfogásra válaszul fogadták el, hogy az értékpapír-perek nagy része komolytalan, vagy csak kevésméltóságok miatt indult (Choi 2004). A PSLRA a szövegben ismertetett változásokon túlmenően számos változást hozott a magánértékpapír-perekre vonatkozó jogban. Először is, a legnagyobb pénzügyi érdekeltiséggel rendelkező felperest jelöli ki velemezett vezető felperesnek, ami azt jelenti, hogy az ügyvedeket a perben gazdasági érdekeltiséggel rendelkező felek választják ki. Lásd az értékpapírtörvény 27(a)(3) szakaszát; a tozsdetörvény 21D(a)(3) szakaszát. Másodszor, a felledezt, az elutasítási kérelemről szóló határozat meghozataláig felfüggeszti. Lásd az értékpapírtörvény 27(b) szakaszát; a tozsdetörvény 21D(b)(3)(B) szakaszát. Harmadszor, megköveteli a felperésektől, hogy olyan tényeket hivatkozzanak részletesen, amelyekből határozottan következtetni lehet arra, hogy az alperesek tudatos szándékkal jártak el az alitolagos teves közlések megtételkor. Lásd az Értékpapírtörvényt; a Tozsdetörvény 21D(b)(2) szakaszát. Negyedszer, a törvény előírja a bíróságok számára, hogy az ügyvedei díjakat az ésszerűség szempontjából vizsgálják felül. Lásd az értékpapírtörvény 27(a)(6) szakaszát; a tozsdetörvény 21D(a)(6) szakaszát.

amely előírja, hogy a körzeti bíróságnak a tőzsdetörvény alapján indított úgy "jogerős elbírálásakor"⁵ a következőkre kell kitérnednie

a jegyzőkönyvben konkrét megállapításokat arra vonatkozóan, hogy az egyes felek és a feleket képviselő ügyvédek betartották-e a polgári perrendtartás szövetségi szabályai, 11(b) szabályának minden egyes követelményét a panasz, a válaszadó beadvány vagy a végzésre irányuló indítvány tekintetében.⁶

A 11(b) szabály megköveteli, hogy a bírósághoz benyújtott valamennyi irat "ne kerüljön bementetésre, semmilyen nem megfelelő cellal", hogy valamennyi, állítás a meglevő jog vagy a meglevő jog kiterjesztésére vonatkozó nem komolytalan érv által indokolt legyen, és hogy a ténybeli állítások bizonyíthatóan alátámasztottak legyenek, vagy "valószínűleg bizonyíthatóak" lesznek, miután "összeru lehetőséget biztosítottak a ... feltárára". Ha a bíróság megállapítja, hogy a szabályt "lmegeértették, a PSLRA szankciók kiszabását írja elő, és megdönthető vélelmet teremt arra vonatkozóan, hogy a megfelelő szankció az ügyvédi díjak és költségek megítélese.

A 21D(c)(1) szakasz legszokatlanabb és legérdekesebb jellemzője az, hogy a kifejezett szabály megállapításai "kötelezőek" minden olyan ügyben, amelyben érdemben döntenek, vagy amelyről egyezség születik. A jogszabály nem támaszkodik arra, hogy a felek szankciók kerelmeket nyújtsanak be az ellene érdeklő ügyvédek szemben, vagy pusztán emi lehatalmat ad a bíróságoknak arra, hogy *sua sponte* szankciókkal kapcsolatos kérdéseket vessenek fel, mint a törvényt megelőzően, hanem megköveteli a bíróságoktól, hogy konkrét megállapításokat tegyenek a 11. szabály betartásáról. Ez a 21D(c)(1) szakaszt két okból is egyedülállóan használható teszi a bírói magatartás empirikus tanulmányozása szempontjából.

⁵ A jogszabály nem határozza meg a "jogerős ítélet" fogalmát, de a bíróságok meghatározása szerint a fogalom magában foglalja a körzeti bíróságon folyó eljárást (előítelekkel) lezáró elutasításokat vagy ítéleteket. *Blaser kontra Bessemer Trust Co.*, No. 01 Civ. 11599, 2002 U.S. Dist. LEXIS 19856, at *1 (S.D.N.Y. Oct. 21, 2002) (az onkéntes, előítelek nélküli elutasítás nem váltja ki a kötelezettséget); *Dimarco v. Depotech Corp.*, 131 F. Supp. 2d 1185 (S.D. Cal. 2001) (a bírósági ítélet kiváltja a parancsot, még akkor is, ha fellebbezés van folyamatban). Ez azt jelenti, hogy minden egyezséget, prejudikációval történő elutasítást (akár az elutasítás iránti kérelem, akár a gyorsított eljárás szakaszában) és ítéletet a 11. szabály betartására vonatkozó jegyzőkönyvben szereplő megállapításnak kell kísérnie.

⁶ A tőzsdetörvény 21D(c)(1) szakasza. A 11 Federal Rules of Civil Pro- a szövetségi bíróságokkal visszaélő ügyvédek fegyelmezésének egyik elsődleges eljárási mechanizmusa. A szabály jelenlegi változata többek között megtiltja az ügyvédeknek, hogy olyan dokumentumokat nyújtsanak be a bírósághoz, amelyeket "bármilyen helytelen cellal mutatnak be". FRCP 11(b). Ez magában foglalja a nem alátámasztott vagy komolytalan követelések benyújtását pusztán kellemetlenségi cellal. Ha a bíróság akár magától, akár valamelyik fél indítványára megállapítja, hogy a szabályt lmegeértették, a szabály lehetővé teszi (de nem kötelezi) a bíróságot arra, hogy "megfelelő szankciót szabjon ki [az] ügyvédre". FRCP 11(c).

⁷ *Lasd* U15.S.C. § 21D(c)(1)(3)(A)(ii).

⁸ A felek és a bíróság a törvényi változás előtt rendelkezett ezekkel a hatáskörökkel.

Először is, a törvényi felhatalmazás arra, hogy a bírák egy bizonyos módon járjanak el, a legegyszerűbb és legközvetlenebb módja annak, hogy a Kongresszus megpróbálja ellenőrizni a bírói magatartást. Mégis, az olyan abszolút mandátumok, mint a 21D(C)(1) szakasz, rare, ami arra utal, hogy a bírói magatartás ellenőrzésének legnyilvánvalóbb módszere nem feltétlenül a leghatékonyabb. A gyakorlati szakemberek körében az a közvélekedés, hogy a kerületi bíróságok rendszeresen nem tesznek eleget a 21D(C)(1) szakasz követelményének, és egyes fellebbviteli ügyekben a kerületi bíróságok nem teszik meg a szükséges megállapításokat.⁹ Ezért a 21D(C)(1) bekezdés lehetőséget nyújt a kongresszusi parancsot semmibe vevő bírói magatartás meghatározó tényezőinek feltáráására.

Másodszor, egy ilyen abszolút követelmény, hogy kifejezett megállapításokat tegyenek, ritka lehetőséget biztosít a bírói viselkedés tanulmányozására, amely mentes a szelektív hatásokkal kapcsolatos szokásos aggályoktól, amelyek a jogi változásokra adott bírói válaszok tanulmányozására irányuló kísérésekkel kapcsolatosak. A legtöbb jogi szabály (akár bírósági, akár jogalkotási) csak a megfelelő esetekben befolyásolja a bírói viselkedést; például a büntető karterítések korlátozására vonatkozó szabály, csak olyan esetekre lesz hatással, ahol a büntető karterítések valószínűleg magasak lesznek, vagy a beadványok benyújtására vonatkozó normákat emelő szabály csak a vazlatos allitasokat tartalmazó panaszokra lesz hatással. Ilyen esetekben arra számítunk, hogy a felek, az ügyvedek és a bírák mind változtatni fognak a viselkedésükön a legáltal szabály hatására. Ez torzít minden adathalmazt, és ezért megzavarja az adatok megfigyeléséből származó potenciális következtetéseket.

Továbbá, amikor a bírói jellemzőknek az ügyek kimenetelére gyakorolt hatását vizsgáljuk, felmerül az az aggodalom, hogy a bírák egy adott csoportjához eljuto ügyek keveréke maga is e bírák jellemzőinek függvénye; például a felek különböző ügyeket rendezhetnek attól függően, hogy a bíróság liberális vagy konzervatív, egy adott területen szakértő vagy nem szakértő, és így tovább. Ha ez így van, akkor az ügyek eredményeinek összehasonlítása, mondjuk, egy liberális bíróság és egy konzervatív bíróság ügyeinek eredményeivel, nem veszi figyelembe az ügyek összetételében mutatkozó esetleges különbségeket.

Természetesen többféle módon lehet kezelni ezeket az aggályokat, és legalábbis a bírói magatartással összefüggésben a szelektív hatások nem feltétlenül jelentenek elsőrendű problémát.¹⁰ De meg jobb, ha eltekintünk

⁹ Például mind a *Simon DeBartolo Group, L.P. kontra Richard E. Jacobs Group, Inc.* (186 F.3d 157, [2nd Cir. 1999]) és a *Dellastatious v. Williams* (242 F.3d 191 [4th Cir. 2001]) esetében a fellebbviteli bíróság megjegyezte, hogy a kerületi bíróság elmulasztotta a szabályoknak való megfeleléssel kapcsolatos jegyzőkönyvbe foglalt megállapításokat tenni.

¹⁰ Például a peres eljárások szelektív hatásainak Priest-Klein-modellje azt jelzi, hogy határesetben csak a feldobott ügyek kerülnek perre, míg a többi ügyét rendezik. Ha ez így van, akkor egy adott bíróság bírói jellemzőinek nem szabadna hatást gyakorolniuk; a felperesek nyereségi arányának meg kellene közelítenie az 50 százalékot, tekintet nélkül a bírói ideológiára. Mivel ennek a szelektív hatásnak csillapítania kell a bírói ideológia valódi hatásait, a bírói ideológia és a felperesek nyereségi aránya között megfigyelt korrelációk az oksági kapcsolat *konzervatív* becslését jelentik.

a szelektív hatásokkal együtt. A 21D(c)(1) szakasz ezt teszi azáltal, hogy általános megállapítási követelményt ír elő, függetlenül attól, hogy milyen értékpapírügyeket nyújtanak be, függetlenül attól, hogy az ügyek lezárulnak-e vagy bíróság elé kerülnek, és meg attól is függetlenül, hogy ki nyer. Legalábbis első pillantásra sem a felek, sem a bírák nem kerülhetik el a 21D(c)(1) szakasz előírásait, mindaddig, amíg a felperes pert indít és a bíróság joghatósággal rendelkezik. Így a 21D(c)(1) szakasz betartásának em. perikus elemzése a "what-you-see-is-what-you-get" tulajdonsággal kell, hogy rendelkezzen - ami a bíróságok 21D(c)(1) szakaszra adott alacsony reakciónak tűnik, az valóban a bíróságok 21D(c)(1) szakaszra adott alacsony reakciója!

A 21D(c)(1) szakasz által az oksági következtetés szempontjából kínált egyszerűség azonban az adatok összetettségének arán valósul meg. A kifejezett megállapítások követelményének be nem tartásának bizonyításához egy negatívumot kell bizonyítanunk: azt, hogy egy adott, szövetségi bíróságon indított, értékpapírokkal kapcsolatos magánjogi perben a kerületi bíróság bírája soha nem tett megállapításokat a 21D(c)(1) szakasz alapján. A közzétett véleményekre való támaszkodás nem elegendő a feladatra, mivel a megállapítások egy nem közzétett végzésben is szerepelhetnek.

A 21D(c)(1) szakasz bírósági kezdetének feltarása érdekében ezért kézzel készítettünk egy adathalmazt a PACER adatbázisában szereplő, a szövetségi bíróságon 1994 és 2008 között benyújtott összes magánjogi szöveges perrel. Szöveges elemzést végzünk ezeken a jegyzéklapokon, majd összegyűjtjük és elemizzük az összes olyan bírósági végzés szöveget, amely valószínűsíthetően tartalmazhat a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításokat. Ez a folyamat több mint 20 000 jegyzéklap és több mint 7.000 bírósági végzés elemzésére terjedt ki, elsősorban automatizált szövegelemzéssel, de az utolsó körben egyedi emberi ellenőrzéssel. Ez a folyamat eddig több mint 1000 olyan ügyet tartalmazó adathalmazt eredményezett, amelyekben elegendő szöveges kereshető anyag áll rendelkezésre ahhoz, hogy megállapítható legyen a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítások megléte vagy hiánya.

Ezzel az adatkészlettel a PSLRA szerinti értékpapírperek három aspektusát vizsgáljuk. Először is azt vizsgáljuk, hogy a 21D(c)(1) szakaszban foglalt kongresszusi utasítás milyen mértékben készítette a kerületi bíróságokat arra, hogy *minden* értékpapírügyben szabályszerű megállapításokat töltsenek. Megállapításaink megerősítik, az ügyvéd, anekdotákból és fellebbviteli ügyekből összegyűjtött hányománvos bölcsességét. A bíróságok ritkán tesznek megállapításokat a 21D(c)(1) szakasz alapján. A 11. szabály betartására vonatkozó jegyzőkönyvbe foglalt megállapításokat az ügyek kevesebb mint 14 százalékában figyelhetjük meg. Másodsor, miután elvetettük az ítékezés naïv modelljét, leírjuk az ítékezés és a peres felek viselkedésének egy alternatív, de informális modelljét, amely keretet ad annak megértéséhez, hogy miért figyelhetünk meg olyan keves kom-

¹¹ Feltehetően a 21D(c)(1) szakasz követelményét a felperesek által benyújtott frívól panaszok adták, de a jogszabály nyelvezete nem tesz ilyen megkülönböztetést. És legalább egy esetben a bíróság a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításokat tett, amelyek szankciókat szabtak ki az *alperesre* a komolytalan *válaszok* benyújtása miatt.

a jogszabályoknak való megfelelés. Ez a vita azt is megvizsgálja, hogy a felek és a bírák milyen finom és kifinomult módon kerülhetik ki a 21D(c)(1) szakasz alkalmazását, annak látszólag átfogó hatálya ellenére.

Harmadszor, a megfelelés és a meg nem felelés meghatározó tényezőinek azonosítása érdekében az adatokon teszteljük az informális modellünk által generált néhány hipotézist. Azt találjuk, hogy a kongresszusnak a bírói magatartás irányítására tett kísérletei a felek és a bíróságok osztonzóinak összetett kombinációjától függenek. E tekintetben a tanulmány két, egymással szorosan összefüggő szakirodalom elemeit ötvözi: a bírói magatartás és a peres felek magatartása.

Meglátásunk segít feloldani egy látszólagos paradoxont, amelyet az alábbiakban ismertetett adatokban figyelhetünk meg. Bar a törvény kötelezi a bírákat arra, hogy minden értékpapírügylet megállapításokat tegyenek a beadványok komolytalanságáról, a bírák többnyire olyan ügyekben teszik meg a szükséges megállapításokat, amelyekben a legkevésbé ok van a szankciónál, azaz egy javasolt egyezségi megállapodás, amelyet a bíróság jóváhagy, és nagyon ritkán olyan ügyekben, amelyekben a legtöbb ok van a szankciónál - azaz egy rendkívül gyenge panasz, amely az elutasítási kérelem tárgyát képezi.

A 2. szakasz olyan hipotéziseket mutat be, amelyek rendszerezik a 21D(c)(1) szakasznak való megfeleléssel kapcsolatos gondolkodásunkat, valamint az adatokkal tesztelhető empirikus előrejelzéseket. A 3. szakasz ismerteti az adatkészletünket, a 4. szakasz pedig bemutatja az empirikus eredményeinket, és visszatér a 2. szakaszban a bírói magatartásról szóló beszámolókhöz, hogy színtetizálja azokat az adatokkal és egymással. Bemutatjuk a bírák és a peres felek viselkedésének informális, intuitív beszámolóját, amely megmagyarázza a kongresszusi mandátumnak való korlátozott megfelelés megfigyelt mintáit. Az 5. szakasz megpróbálja megmagyarázni, hogyan működnek a bírák és a felek osztonzói a tényleges ügyek során. A 6. szakasz a következőket foglalja össze.

2. A 21D(c)(1) szakasznak való megfelelésre vonatkozó hipotézisek

Ebben a szakaszban egy sor empirikus előrejelzést dolgozunk ki, amelyeket az adatokra tudunk vonatkoztatni. Ezeket a jelöléseket több akció kore szervezzük, amelyek mindegyike különböző, de egymással szorosan összefüggő feltételezésekre támaszkodik a bírói magatartás természetéről.

¹² A bíróságok ritkán tesznek 21D(c) szakasz szerinti megállapításokat ezekben az esetekben, mert a panaszt legalább egyszer elutasítják előítélet nélkül, és a felperes ekkor egyszerűen elutasíthatja a kereset benyújtását, hogy elkerülje a további bírósági vizsgálatot. Bar technikailag a bíróságnak még mindig kötelessége lenne megállapításokat tenni, ha lejárt az az időszak, amelyen belül a felperes újra benyújthatja a keresetét, ez soha nem történik meg.

2.1 A tökéletes ügynöki számla

A 21D(c)(1) szakasz követelményének való megfelelés legegyszerűbb módja az, hogy a bíróságok ismerik a törvényt, és tökéletesen es hűen alkalmazzák a törvényt a kongresszusi parancsra. Bár az adatok alapján teljes mértékben elutasítjuk ezt a beszámolót, ez szolgálat alapként, amellyel a versengő beszámolókat össze lehet hasonlítani. Ennek a számításnak egy gyengébb változata azt jósolná, hogy bár a szabályok betartása nem tökéletes és következetes, a megállapítások valószínűbbek a gyengébb érdemi vagy a szankcionálható magatartás nagyobb valószínűségével járó ügyekben.¹³ Empirikusan természetesen egy per talán legnehezebben mérhető jellemzője az érdem. Az egyik általunk használt helyettesítő adat az ügy szankcionálási aktivitásának szintje, de ez valószínűleg gyenge helyettesítő adat.¹⁴ E számla tesztelése érdekében megvizsgáljuk, hogy a szabály betartása rutinszerű-e, és amennyiben nem az, akkor a betartás korrelál-e a szankciós tevékenységgel. A bírósági viselkedésről szóló kezdeti beszámolóink három olyan feltételezést tesz, amelyeket az alábbiakban ismertetett, árnyaltabb bírói viselkedésminték lazítanak: (1) a bírák tökéletesen tájékozottak; (2) a bírák nem korlátozza az erőfeszítés vagy a figyelem; (3) a bírák preferenciái az ügyek eldöntésére vonatkozóan megfelelnek a megbízó politikai preferenciáinak. E feltételezések közül egy vagy több lazítása lehetővé teszi számunkra, hogy létrehozunk egy sor potenciálisan egymást átfedő akcentusra vonatkozóan, hogy a bíróságok hogyan reagálhatnak a 21D(c)(1) szakaszban foglalt kongresszusi megbízásra. Az alábbiakban ezek közül több beszámolót is tárgyalunk.

2.2 A tökéletes információ feltételezésének lazítása: A tanulási számla

Az egyik oka annak, hogy a bírák nem alkalmazzák tökéletesen a jogot, az, hogy nem ismerik a jogot. A szövetségi kerületi bíróságok bírái generalisták, és valószínű, hogy az olyan speciális területek, mint az értékpapírjog, apró részletei meghaladják az átlagos bíró ismeretét. A pusztán tanulási számítás azt feltételezne, hogy a bírák mindig alkalmazzák a szabályt, ha csak ismernek azt. Egy realisabb tanulási számítás lehetővé tenné a szabály be nem tartásának lehetőségét, de ennek ellenére azt jósolná, hogy a szabály betartása a szabály növekvő függvénye lenne.

¹³ Ez lehetne egy "tökéletes ügynök" viselkedése, ha a 21D(c)(1) szakasz célja csupán az, hogy osztonozze a bíróságok szankcionáló magatartását, és különösen a *sua sponte* szankciókat.

¹⁴ A szankciókra irányuló indítványok benyújtása tükrözheti a fél peres stratégiájának agresszivitását, mivel a követelés mögöttés érdemi részét tükrözi, és az is kétértelmű, hogy melyik fél peres stratégiáját tükrözi - a mozgó felet vagy a válaszadó felet. Így a szankciós tevékenység az alábbiakban a 21D. szakasz c) pontjának (1) bekezdése szerinti megállapítások nem érdemi meghatározó tényezőinek tárgyalásakor is megjelenik.

a szabálynak való kitettség. A bírák tapasztalat útján szereznek ismereteket, akár közvetlenül az általuk feldolgozott ügyekből, akár a körzetükben működő más bírák ügyeiből, akár más forrásokból.

E számla teszteléséhez bizonyítékokat keresünk arra, hogy a bírák idővel egyre inkább hajlamosabbak a 21D(6)(1) szakasz szerinti megállapításokat tenni, mivel több poszt-PSLRA értékpapírüggyellett találkozunk, akár saját ügyeik révén, akár a körzetükben működő más bírák tapasztalatai alapján.

2.3 A korlátlan erőfeszítés feltételezésének enyhítése: A bírói tehetetlenségi számla

Ha lazítunk azon a feltételezésen, hogy a bírának korlátlan erőfeszítést és figyelmet kell fordítaniuk minden egyes ügyre, akkor figyelembe vehetjük azt a tényt, hogy a kerületi bíróságok bíráinak évente több száz ügyet kell elbírálniuk, és így nem tudnak tökéletes figyelmet szentelni egy adott ügy jogi részleteinek. Bizonyos szempontból ez a beszámoló kapcsolódik a tanulási beszámolóhoz, mivel a tanulás erőfeszítést igényel, és így a bírói figyelem, és erőfeszítés korlátai az új információk elsajátításának elmulasztásában nyilvánulhatnak meg.

A szokás erejében is megnyilvánulhat, például a PSLRA előtt kinevezett bírák a törvény új követelményei ellenére egyszerűen továbbra is a PSLRA előtti véleménysablonjaikat és ügykezelési gyakorlatjaikat használják. E számla tesztelése érdekében a hasonló ismertetett teszteken túlmenően a perben a jogi érvelest helyettesítő szankcios tevékenységet vizsgáljuk, amely emlékeztetheti vagy megkövetelheti a bírót, hogy megállapításokat tegyen.

A PSLRA hatályba lépése előtt és után a bírák közötti megfelelési arányok közötti különbségeket is vizsgáljuk,¹⁵ és a peres ügyekbe való kisebb energiával és részvétellel rendelkező bírák (rangidős státusz), valamint a nagyobb adminisztratív felelősséggel és részvétellel rendelkező bírák (vezető bírói státusz) esetében használunk helyettesítő adatokat.¹⁶ Ebben a számlában a vezető bírói státusznak és a vezető bírói státusznak egyaránt összeteggesbe kell kerülnie az alacsonyabb megfeleléssel, mivel a vezető bíró nagyobb felelőssége felhigithatja a bíró figyelmét az egyes ügyek részleteire.

¹⁵ Az iránymutatások szerinti ítélkezéssel kapcsolatos hasonló megközelítésről lásd Yang (2013).

¹⁶ Ezek az intézkedések a tanulási számla szempontjából is relevánsak lehetnek, amennyiben a vezető bírák kevésbé vannak kitéve az új ügyeknek, a vezető bírák pedig jobban ki vannak téve az új ügyeknek és a kerület egészét érintő fejleményeknek.

2.4 A közös preferenciák feltételezésének enyhítése: A bírói ideológia-számla

A tökéletes ágens számítás feltevéseinek enyhítésének másik módja, ha figyelembe vesszük a bírói politikai preferenciáinak befolyását a bíró viselkedésére. Ez a bírói magatartáskutatás malmára hajtja a vizet, ezért itt nem foglalkozunk ezzel a koncepcióval. De ahogyan egy korábbi kutatásból jól ismert példa is mutatja, a politika számíthat. A PSLRA a republikánusok Amerika-szerződésének egyik központi eleme volt, miután 1994-ben átvették a Kongresszus irányítását, és a felperések ügyvédi kamarájának ellenzése továbbra is republikánus téma. Ha feltételezzük, hogy a konzervatív bírák valószínűleg kevésbé szimpatizálnak a felperésekkel a sze- ritkasági perekben, mint a liberális bírák, és hogy a 21D(c)(1) szakasz gyakrabban alkalmazható a felperések, mint az alperések ellen, akkor joggal feltételezhető, hogy a 21D(c)(1) szakasz megállapításait a konzervatív bírák gyakrabban alkalmazhatják, mint a liberális bírák. E számla teszteléséhez a bírói ideológiára vonatkozó kiegészített közös terbeli pontszámokra támaszkodunk, amelyek a bírói politikai ideológiáját tükrözik, és amelyeket a szenatori udvariasság figyelembevételére, érdekében úgy igazítunk ki, hogy az elnök pontszámát a bíró lakóhelye szerinti állam szenátorának (ha van ilyen) közös terbeli pontszámához viszonyítjuk, aki ugyanabba a partba tartozik, mint a kinevezési elnök (vagy a két szenátor átlagához, ha mindketten ugyanabba a partba tartoznak, mint az elnök).

2.5 A monitoring bevezetése: A fellebbviteli felügyeleti számla

Amint lázítunk a tökéletes ügynöki ak- cíó alapjául szolgáló feltételezéseken, egy megbízo-ügynök probléma merül fel, amelyben a megbízo (a kormányzat) olyan mechanizmust akarhat, amely növeli az ügynöknek a megbízo törvényének való megfelelést.¹⁷ Míg a Kongresszus nem tudja közvetlenül figyelemezni a kerületi bírónak a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítás elmulasztását, a fellebbviteli bíróságok igen. Amint azt fentebb említettük, számos fellebbviteli vélemény megállapította, hogy a kerületi bíróság elmulasztotta a szükséges megállapítások megtételét. Ha a kerületi bírák idegenkednek a visszavonástól, akkor a 21D(c)(1) szakasz követelményét, elismerő fellebbviteli precedens a körükben a szabály nagyobb mértékű betartására osztonozhat.

¹⁷ Érdemes hangsúlyozni, hogy a "lehet" igét választottuk. Amint azt a későbbiekben tárgyalni fogjuk, a 21D(c)(1) szakasz betűjének be nem tartása nem feltétlenül jelenti azt, hogy a bíróságok nem valósították meg a PSLRA céljait. A fellebbviteli ügyek teljes listája a függelékben található. Legalább 9 olyan ügyet találtunk 1999 és 2013 között, amelyben a fellebbviteli bíróságok visszautaltak a kerületi bíróságoknak a törvényi követelmény teljesítését.

E számítás teszteléséhez két áramkörü csoportra összpontosítunk. Először is, három olyan kör van, amelyben a kör visszautalta az ügyet a kerületi bíróságnak, hogy a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításokat tegye meg, miután megállapította, hogy a kerületi bíróság elmulasztotta az ilyen megállapításokat megtenni.¹⁹ Megvizsgáljuk, hogy ezek a körök az ilyen vélemények után nagyobb arányban tesznek-e eleget a követelményeknek, mint előtte, az olyan körökhöz képest, ahol nincs ilyen fellebbviteli fejelem.²⁰ Másodszer, három olyan kör van, amelyben a körzeti bíróság megállapította, hogy a körzeti bíróság hibázott, amikor nem tett megállapításokat a 784.3(c) szakasz alapján, de nem küldte vissza az ügyet, hanem úgy döntött, hogy a szükséges megállapításokat magában a fellebbviteli véleményben teszi meg.²¹ Míg a körök e második csoportja az előzőhöz hasonlóan hajlandóságot mutat a 21D(c)(1) szakasz betartásának ellenőrzésére, ugyanakkor hajlandóságot mutatnak arra is, hogy a kerületi bíróságokat mentesítsék a megállapítások megtételének felelőssége alól, ha az ilyen megállapítások a fellebbezés során megtehetők. Ezért azt várjuk, hogy a fellebbviteli előzménynek ez utóbbi összefüggésben a 21D(c)(1) szakasz betartására gyakorolt hatása negatív lesz, mivel azt mutatja, hogy nem szabnak ki szankciót (visszautalás formájában) az előírások be nem tartása miatt.

2.6 A peres stratégia bemutatása: Az ügy és az ügyvédek szerepe

Míg e tanulmány középpontjában, és a konferencia, amelyhez ez a pa- per megpróbál hozzájárulni, a bírói viselkedés áll, feltételezzük, hogy a peres *fel* viselkedése a 21D(c)(1) szakasz szövegének kon- textusában a bírói viselkedés fő meghatározója.²² A bírói magatartásról szóló szakirodalom nagy része azonban nem emelte ki a peres *fel* viselkedésének szerepét. Ez legalább két tényezőre vezethető vissza. Először is, a legtöbb korábbi tanulmány a fellebbviteli bíróságokra, és különösen az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságára összpontosít. Tekintettel a fellebbviteli felülvizsgálat jól meghatározott és szűk körű es jellegű voltára, egyszerű feltételezni, hogy a felek és az ügyvédek szerepe csökkent, a bíróságé pedig elsődleges.²³

¹⁹ Ezek az ügyek a Gurary kontra Winehouse (190 F.3d [372d Cir. 1999]), Morris

v. Wachovia Sec. Inc. (448 F.3d 268 [4th Cir. 2006]), és Thompson kontra Relati- tionServe Media, Inc. (610 F.3d [62811th Cir. 2010]).

²⁰ Az általunk leírt problémák mindegyike megismétlődik a fellebbviteli szinten. Természetesen van egy másik fellebbviteli szerv, a Legfelsőbb Bíróság, de nem tudunk olyan esetről, amelyben véleményt nyilvánított volna erről a törvényi követelményről. Van okunk azt is feltételezni, hogy az általunk leírt problémák egy része csökkenhet, egyszerűen a fellebbezésekben részt vevő további bírák miatt, akár azért, mert ezek a bírák a lazítás elleni ellenőrzés, az információforrások vagy más okok miatt.

²¹ [Idezi.]

²² És egyébként mindenhol máshol is.

²³ Gyanítjuk azonban, hogy a fellebbviteli ügyvédek napirend-meghatározó szerepe fontos. Lásd például Baker és Biglaiser (2013); Mak, Sidman és Sommer (2013).

Másodszor, gyakorlati szempontból a peres felek jellemzőire, és tevékenységére vonatkozó adatok kevésbé hozzáférhetőek, mint a bírói jellemzők és vannak. A közelmúltig lényegében hozzáférhetetlenek voltak. Ma azonban a Westlaw, a Bloomberg BNA és más oldalakon található indítványok és egyéb peres anyagok kiterjesztett lefedettsége valamint a PACER szövetségi bíróságok általi, immár általános elfogadása lehetővé teszi olyan adatkészletek létrehozását, amelyek mind a bírói jellemzőkről, mind a peres felek viselkedéséről gazdag adatokat tartalmaznak.

Hogyan lehet a peres fel magatartása a bírói magatartás fontos meghatározója e dolgozat összefüggésében? A tokeletés ugynoki ak-tatás szerint a peres fel magatartása lényegében irreleváns, mivel a 21D(c)(1) szakasz a 11(b) szabály szerinti megállapításokat kötelezőve teszi, a szankció iránti indítvány vagy kérelem benyújtása szükségtelen. Ha figyelembe vesszük, hogy a bírának lehetnek olyan (például információs, erőfeszítésen alapuló, vagy ideológiai) okai, amelyek miatt nem teszik meg a 11(b) szabály szerinti megállapításokat, akkor láthatjuk, hogy a peres fel magatartása kulcsfontosságú. Ha a peres felek nem vetik fel a kérdést, akkor a kerületi bíróságnak nem kell eljárnia, és lehet, hogy nem is tudja, hogy koteles eljárni. A peres felek akár meg is próbálhatják megakadályozni, hogy a bíróság betartsa a törvényt azáltal, hogy a meg egyezéseket a szankciók megállapításának *elmaradásától* teszik függővé. A bíróságok vonakodhatnak attól, hogy a jogszabályoknak való megfelelés érdekében felborítsák az egyezséget, égvreszt azért, mert ez több munkát jelent a bírónak, másrészt pedig azért, mert a szankciókkal kapcsolatos érvekre kenyszerített felek valószínűleg nem fogják azokat erőteljesen előterjeszteni. Raadásul, ha a bíróság nem veti fel a kérdést a jogalkráló felek fölött, nem lesz, aki a megállapítások hiányát fellebbezeskor kérdésse tegye.

Ez viszont elvezet bennünket a peres felek viselkedésének bemutatásához.

Mi lehet

meghatározzák a peres felek hajlandóságát arra, hogy a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítások megtételének szükségességét felvetik. A nagyobb tettekkel járó pereskedés magasabb perköltségekkel korrelál (Lee és Willging 2010). Mivel a 21D(c)(1) szakasz szerint a szabály megsértéséP esetén az ügyvédi díjak megítése a vélelmezett szankció, a 11. szabály szerinti megállapítások szorgalmazásának előnye a tet növekedésével nőnek. Minden más tényezőt figyelembe véve tehát azt varnánk, hogy a nagyobb tettel és magasabb perköltséggel járó ügyekben nagyobb valószínűséggel kerül sor a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításra.

Azt is érdemes megjegyezni, hogy a magánjogi értékpapír-perek nagy részét korlátozott számú, rendkívül kifinomult, nagy tapasztalattal rendelkező, ismétlődő szereplő kezeli, mind a felperesek, mind az alperesek oldalán. Ezek a visszatéro szereplők dinamikája befolyasolhatja a felek (ertsd: a fel ügyvedei) hajlandóságát arra, hogy az ügy végen megállapításokat sürgeessenek. Hogy ez milyen irányba vag, az azonban *a priori* nem egyértelmű. A kifinomult, egyszerű felperesek ügyvedei biztosíthatják, hogy a 11. szabály szerinti megállapításokra való törekvés hiabaváló lesz, vagy pedig képesek elrettentésére, azzal a fenyegetéssel, hogy a jövőbeni ügyekben "megbuntetik" az ellenerdeku ügyvedei irodát. Másrészt, az a tény, hogy a potencialisan szankcionált iroda ismételt

játékos felvetheti a 11. szabály szerinti megállapítások keresésének előnyeit az úrra tozég-játékos védő cég számára.

E számla teszteléséhez megvizsgáljuk az ügy tétjét, (csoportos kereset, statusza) és az ügyvédi díjakra fordított kiadásokat (az ügyiratbejegyzések száma). Az agresszív peres stratégiát és a peres felzárkózásokra helyezett hangsúlyt a peren belüli szankcionálási aktivitás vizsgálatával is figyelembe vesszük.

3. Adatok leírása és összefoglaló statisztikák

Mielőtt rátérnénk a feladatra, hogy teszteljük az adatokkal szemben ezen ak-cetek előrejelzését, röviden ismertetjük az általunk használt adatokat. Mivel célunk a 21D(c)(1) szakasznak való (nem) megfelelő arányának dokumentálása, adatainknak tartalmazniuk kell a jogerősen elbírált magánértékpapír-perteket és elegendő információt az egyes ügyekről annak megállapításához, hogy a szükséges megállapítások megtörténtek-e. A 21D(c)(1) szakasznak való (nem) megfelelő arányának dokumentálása a célunk. A szokásos, és leggyorsabb módszer, a Westlawból vagy más online forrásokból származó bírósági vélemények összegyűjtése sajnos nem alkalmas erre a feladatra, mivel ezek az adatbázisok nem tartalmazzák az összes kerületi bírósági véleményt, végzést és ítéletet.²⁴ Emiatt minden olyan kísérlet, amely ezekre az adatbázisokra támaszkodik, elkerülhetetlenül nevezői problémával küzd: nem számít, hogy hány vagy hány olyan véleményt azonosítunk, amelyek a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításokat tesznek, nem tudjuk megmondani, hogy ezek a vélemények az összes vélemény mekkora hányadát teszik ki. Továbbá valószínűleg aránytalanul nagy arányban hagynak ki bizonyos típusú jogerős ítéleteket, például a megegyezéseket és az esküdtszeki ítéleteket.

Ezért olyan forrásból gyűjtjük az adatokat, amely lehetővé teszi számunkra, hogy

a szövetségi bíróságok előtt zárló magánértékpapír-ügyekkel kapcsolatos átfogó információk összegyűjtése, de ez is bonyodalmakkal jár. Kezdetben készítettünk egy adathalmazt a PACER nyilvántartásból és a bírósági beadványokból az 1994 és 2008 között a szövetségi bíróságon benyújtott összes magánértékpapír-perben. Az adatgyűjtés és feldolgozás fontos, de összetett és részletes, ezért a Függelékben részletesen ismertetjük.

Az adatok összegyűjtése és feldolgozása során 1039 olyan ügyet kaptunk, amelyek esetében képesek voltunk összegyűjteni a teljes, szöveges keresésre alkalmas ügyiratok és jogerős végzések és ítéletek sorát, amelyek a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításokat tartalmazzák. Ezen ügyek közül 140 esetben, azaz 13,5 százalékban volt ilyen megállapítás. Az előírt megállapításokkal rendelkező 140 ügyből 125 esetben a megállapítások az egyezséget jóváhagyó bírósági végzésben jelentek meg. A minta leíró statisztikái a táblázatban találhatóak. 1.

²⁴ Az ezekbe az adatbázisokba való felvételhez használt kritériumok átláthatatlanok, és idővel változtak. A tanulmányunk tárgyát képező időszakban például a Westlaw online adatbázisban való közzététel kritériumai körzetenként változnak, és a bírák által a közzétételre megjelölt vélemények és a Westlaw szerkesztői által a közzétételre kiválasztott vélemények keverékétől függnék.

4. Eredmények

A bírósági és peres felek magatartásának fentebb vázolt lehetséges beszámoló számos olyan tényezőt mutatnak, amelyek a 21D(c)(1) szakasz követelményeinek fenyében befolyásolhatják a bírósági magatartást. Adatainkban egyes tényezőkre, mint például a 21D(c)(1) szakaszra vonatkozó fellebbezési határozatok időzítése, és más tényezőkre, mint például a bírósági ideológiai pontszámok és az ügyirat-aktivitás mérése, közvetlen mérésekkel rendelkezünk. A 2. táblázat egy sor logisztikus regresszió eredményét mutatja be, amelyek a szakaszban leírt számlákban feltételezett kapcsolatokat tesztelik. Minden eredmény tartalmazza az áramkörök ellenőrzését, és az értelmezés megkönnyítése érdekében a táblázataink a logit-koefficiensek helyett a marginális hatásokat mutatják be (a folytonos változók átlagértékénél értékelve).²⁵

4.1 A tökéletes ügynöki fiók tesztelése

Könnyen elvethető az a hipotézis, hogy a bírák tökéletes ügynökök a 21D(c)(1) szakasz betartásában. A megfigyelt megfelelési arány nem haladja meg a 14 százalékot. Ez arra utal, hogy a bírák vagy nem ismerik a törvényt, vagy nem tartják be a törvényt, kivéve, ha ez érdekükben áll. Egy olyan specialis területen, mint az értékpapírjog, nehéz, hogy a generalista bírák nem ismerik az olyan részleteket, mint a 21D(c) szakasz, hacsak az ügyvédek nem hívják fel rá a figyelmüket. Ha ez a helyzet, akkor a bírák jogkövető magatartása teljes mértékben a peres felek osztonzóitól függ, és a *bíráknak szülő kotelezo utasításoknak* kevesbe van értelme. Sőt, amint azt a 2. táblázat (5) oszlopa is mutatja, a szankciós tevékenység (a gyenge érdemek bevállottan gyenge helyettesítője) és a 21D(c)(1) szakasz megállapításai közötti kapcsolat lenyegében nulla. Ez arra utal, hogy az alapul szolgáló ügy érdemi része nem az egyetlen, és talán még csak nem is jelentős tényező a törvény betartására vonatkozó döntésben. Más szóval, amint azt alább részletesebben leírjuk, a felek osztonzása arra, hogy a kotelezo követelmény kérdését a bíróság elé vigyék, nincs korrelációban a felek magatartásával, sőt, amint azt megmutatjuk, valószínűleg fordítottan korrelálnak egymással.

4.2 A tanulási számla tesztelése

A tanulásról szóló beszámoló - miszerint a generalista bírák idővel megtanulják a jogot, ahogy egyre több tapasztalatot szereznek az értékpapírügyekben - nem vonzeróval bír. A 2. táblázat (1.) oszlopa olyan eredményeket mutat be, amelyekben a jobb oldali változók a bíróknak az értékpapírügyekkel való érintettségét mero mérőszámokra korlátozódnak.

²⁵ Az áramkörök kontrollja nélküli eredmények gyakorlatilag azonosak, akárcsak a lineáris valószínűségi modellel végzett regressziók eredményei, egy kivétellel, ahogyan azt az alábbi szakaszban említettük. 4.5.

a PSLRA hatálybalépése utáni értékpapírügvek; a PSLRA hatálybalépése óta eltelt idő (években); a bíró által a jelenlegi ügyben hozott bírói döntésig bezárólag a PSLRA utáni értékpapírügvek (naplozott) száma; és a bíró körzetében a jelenlegi ügyben hozott bírói döntésig bezárólag a PSLRA utáni értékpapírügvek (naplozott) száma.²⁶ A változók megpróbálják megragadni a szabály megismerésének lehetőségeit és a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítások gyakorlatának fokozatos elfogadását az idő múlásával.

Ugy tűnik, hogy a 21D(c)(1) szakasznak való megfelelés az idő múlásával növekszik, a megfelelés statisztikailag szignifikáns, közel 2 százalékpontos növekedése évenként (ez körülbelül 1 százalékra csökken, ha a többi kovariátort is hozzáadjuk). A tanulási számlával összhangban a nagyobb kitettség a PSLRA utáni értékpapírügveknek való kitettséghez, a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítások magasabb arányával jár együtt. Ugy tűnik, hogy a bírák nem minden esetben függenek teljes mértékben a felektől, mivel úgy tűnik, hogy tanulnak a korábbi ügyekből, illetve más ügyek vagy más források olvasásából. Ez utóbbi kapcsolatok erősek a (nem közölt) kétváltozós regresszióban, de nem szignifikánsak az (1) oszlopban szereplő kombinált regresszióban, valószínűleg a köztük lévő kollinearitás miatt.

4.3 Az igazságügyi tehetetlenségi számla tesztelése

A korlátozott igazságszolgáltatási erőfeszítéseken alapuló beszámoló végyes támogatást kap. A 2. táblázat 2. oszlopa kiegészül a bírói szolgálati idejének és tapasztalatának mérőszámaival; a bíró az ügy megszüntetésének időpontjában vezető beosztásban volt-e; a bíró az ügy megszüntetésének időpontjában a körzet vezető bírája volt-e; és a bíró a PSLRA hatálybalépése után került-e beiktatásra.

Jelentős és meglehetősen erős bizonyítékot találtunk arra, hogy a vezetői státusz befolyásolja a megfelelést. Ha a rangidos státusz a 21D(c)(1) szakasz megismerésére vagy betartására irányuló csökkentett osztonzást vagy képességet jelzi, akkor ez azt sugallja, hogy a megfelelés költségei a bírói magatartás egyik mozgatórugója. Fontos megjegyezni, hogy a rangidos státusz itt nem csupán az életkor vagy a tapasztalat helyettesítőjeként szolgál, mivel a vezető bírák nagyrészt osztoznak ezekben a tulajdonságokban, de nincs ilyen negatív kapcsolat a vezető bírói státusz és a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítások között.²⁷ A vezető bírák és

²⁶ Az esetszámok természetes logaritmusát használjuk az értékek bírák közötti erősen ferde eloszlása miatt.

²⁷ A rangidos státuszra vonatkozó megállapítás másik, lehetséges magyarázata, hogy a rangidos bírák (az ügyek átcsoportosítása révén) könnyebb ügyeket kapnak, mint a foállású bírák. Ha ez igaz, akkor a rangidos státusz változó inkább az ügyek összetettségének mérőszáma lehet. Ez az eredmény alátámasztana a benyújtott indítványok számával és a jogszabályoknak való megfeleléssel való pozitív korrelációra vonatkozó megállapításainkat.

a rangidős bírák valószínűleg hasonló életkorúak és tapasztalattal rendelkeznek, mégis csak a rangidős bírák sokkal kisebb valószínűséggel teszik meg a 11. szabály. b) pontja szerinti megállapításokat. Ez azt sugallja, hogy a bírói osztonzes a törvény ismeretere és alkalmazására nagymértékben befolyasolja a kongresszusi utasításoknak való megfelelest. A fennmaradó változok kis nagvságrendűek és statisztikailag nem szignifikánsak, bar az előre jelzett elojellel rendelkeznek.

4.4 Az igazságügyi ideológia tesztelése

A bírói ideológia mint a 21D(c) szakasznak való megfelelés tényezője nem kap támogatást az adatokból. A 2. táblázat 3. oszlópa a bírói korrigált közös terbeli pontszámot adja hozzá a bírói ideológia méréséhez, és kontrollálja a bírói faj és nemi hovatartozását. Tekintettel arra, hogy a szankciók a legtöbb ügyved számára terhes fogalom, és a magánértékpapír-pertek politikai érdeklődés tárgyat képezik (amit a PSLRA elnöki vetoval történő elfogadása is bizonyít), azt várhatnánk, hogy az ideológia számít ebben az összefüggésben. Tekintettel számos értékpapír-csoportos per nagy nyilvánosságot kapó jellegere és számos ilyen per ideológiai töltetere, például a szakszervezeti nyugdíjalapok és a vállalati vezetés közötti ellentétek -, azt várhatnánk, hogy ez nagyon is számít. De nem így van. Mindazonáltal ez a nullas eredmény összhangban van az Epstein, Landes és Posner (2013, 231-37. o.) által jegyzett megfigyeléssel, miszerint az ideológia hatása gyengül, ahogy a fellebbviteli lánchban a Legfelsőbb Bíróságtól a kerületi bíróságok felé haladunk. Továbbá, a PSLRA kifejezett szöveget tekintve a 11. szabály betartására vonatkozó megállapításokra vonatkozó követelmény jelentese valószínűleg nem képezi a de-bate tárgyat, függetlenül a bírói ideológiájától.

4.5 A fellebbviteli felügyeleti számla tesztelése

Az adatok azt sugallják, hogy a fellebbviteli felügyelet befolyasolja a kerületi bíróságok bíráinak megfelelési arányát. A 2. táblázat (4.) oszlópa további változokat tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az ügy megszüntetésének időpontjában lezart-e olyan fellebbviteli precedens a körzeti bíróságon belül, amelyben a körzeti bíróság visszautalta az ügyet a körzeti bíróságnak a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítások elmulasztása miatt ("Precedens: visszautalás"), vagy miután megállapította, hogy a körzeti bíróság elmulasztotta a szükséges megállapításokat, maga tette meg a szükséges megállapításokat a körzeti bíróságnak való visszautalás nélkül ("Precedens: visszautalás nélkül"). Míg az első típusú precedens arra osztonozhatja a kerületi bíróságokat, hogy megállapításokat tegyenek, az utóbbi típusú precedens ellentétes hatást fejthet ki, mivel azt jelzi a kerületi bírák számára, hogy a kerületi bíróság egyszerűen megteszi helyettük a megállapításokat. Ez utóbbi hatás nagynak és statisztikailag szignifikánsnak tűnik az adatokban. Azokban az aramkorokban, ahol a fellebbviteli bíróság hajlando a megállapításokra

ahelyett, hogy erre kényszerítené a kerületi bíróságot, úgy tűnik, hogy a hatósági felügyelet valójában *csökkenti* a kerületi bíróságok megfélemlését. Ez arra késztet, hogy elgondolkodjunk azon, hogy a mechanizmus, amellyel a fellebbviteli felülvizsgálati eljárás a kerületi bíróságokat féltelmezi, nem a megfordításból eredő hírnevesztés (amelyre vonatkozóan nem találtunk bizonyítékot a hatásra), hanem a fellebbviteli eljárás *és az újabb eljárásokba való visszautalás* révén közvetlen idő- és fáradságköltségeket ró a kerületi bíróra. Az előbbi hatás kicsi és statisztikailag nem szignifikáns, és jelentős érzékenységet mutat a minta terjedelmének változásaira vagy a lineáris valószínűségi modell használatára. Ezért ezt az eredményt óvatosan kell értelmezni.

4.6 A perbeli magatartás szerepének vizsgálata

Úgy tűnik, hogy a peres fél magatartása a jogkövetés egyik fő magyarázó tényezője. A táblázat (5. oszlopa kiegészül az ügyben folytatott peres tevékenység mértékével és intenzitásával: egy dummy változó azokra az ügyekre, amelyekben a "class action" vagy "class certification" szerepel az ügyiratlapon, ami feltételezett csoportos keresetre utal; az ügyiratlapon szereplő ügyiratbejegyzések számanak (naplozott) számlálása; és a "sanction" szónak az ügyiratlapon való megjelenésének (naplozott) számlálása.²⁸ A jegyzékbejegyzésekre vonatkozó együttható nagy és statisztikailag szignifikáns. Mivel a számlálások naploztottak, a jegyzékbejegyzésekre vonatkozó 0,66 együttható nagyjából azt jelenti, hogy a jegyzékbejegyzések számanak megduplázódása a megállapítások valószínűségének 6 százalékpontos növekedésével jár (a százalékos 13,5 kiindulási arányhoz képest), ami nagyon erős kapcsolat, tekintve, hogy az egy ügyre vonatkozó jegyzékbejegyzések számanak tartománya több nagyságrendet ölel fel. Míg a csoportos kereset mutatója szignifikáns a kétváltozós regresszióban, nem szignifikáns, ha az ügyiratbejegyzések számát kovariátoriaként vesszük figyelembe, ami arra utal, hogy a csoportos kereset mutatója és az ügyirati aktivitás mérőszáma ugyanazt a dolgot jelöli, amit mi úgy értelmezünk, hogy az egy ügyre vonatkozó peres tevékenység volumenet. Így a nagyobb, hosszabb vagy összetettebb ügyek nagyobb valószínűséggel rendelkeznek a 11(b) szabály szerinti megállapításokkal re-

a 21D(c)(1) szakaszban előírtak szerint.

Érdekes módon azonban a legkézenfekvőbb magyarázat - miszerint nagy ügyekben a peres felek osztonozva vannak arra, hogy a 21D(c)(1) szakasz szerinti szankciókat követeljenek - nem elegendő. Amint a 2. táblázat (5.) oszlopa mutatja, a szankciós tevékenységet mérő mérőszámunk, lényegében, nem korrelál a 21D(c) szakasz szerinti megállapításokkal. Valójában, a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítások túlnyomó többsége (140-ből 125) a javasolt intézkedéscsomag bírósági jóváhagyásával összefüggésben jelenik meg.

²⁸ Az ügyiratbejegyzés és a szankciós tevékenység változók természetes logaritmusát használjuk, hogy figyelembe vegyünk az erősen ferde (és valójában megközelítőleg lognormális) eloszlásukat.

a 11. szabály megsértésének hiányát megállapító formulaszöveget tartalmazó végzés.²⁹ A legtöbb olyan végzés azonban, amely a keresetindítás hiányára hivatkozva elutasítja a keresetet, nem tartalmaz ilyen megállapításokat.³⁰ Így marad az a megállapítás, hogy a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítások leginkább azokban az esetekben fordulnak elő, amikor a felek megállapodtak abban, hogy a bíróságot arra kerik, hogy *ne* ítéljen meg szankciókat!

5. Megbeszélés

A PSLRA egyik mandátumkövetelményének való (nem) megfelelés vizsgálata számos olyan dimenziót tár fel, amelyek menten a bírói magatartás eltérhet az ítékezés tökéletes ügynökének beszámolójától. A szabályokkal kapcsolatos tanulás vagy tapasztalat, amelyet itt a szabálynak való kitettség, keresetül merünk, a megfelelés, fontos előrejelzőjének tűnik. A bírói motiváció és a megfelelés költségei, amelyeket itt részben a rangidős státusz és a fellebbviteli fegyelmézés kockázata jelez, szintén számítanak. Másrészt a bírói ideológiának nincs előrejelző ereje ebben az összefüggésben.

Ugy tűnik, hogy a felek és ügyvédek jelentős szerepet játszanak a megfelelési mintákban. Tekintettel a 21D(c)(1) szakasz felépítésére, ez meglepő lehet. A 11. szabálynak való megfelelésre vonatkozó kötelező előírás lényege, hogy a bíróság minden esetben megállapításokat tegyen a 11. szabály betartásáról, feltéve, hogy elvegye a peres felektől, sőt a bírótól is, annak eldöntését, hogy kell-e ilyen megállapításokat tenni. De amint azt fentebb megjegyeztük, minden szankciós szabály, akár onvégrehajtonak nevezik, akár nem, a felekre vagy a bíróságra támaszkodik, hogy egy adott ügyben hivatkozzon rá.

A bíróságra való támaszkodás, úgy találtuk, nem tökéletes. Az olyan tényezők, mint a bírói tapasztalat és az értékpapírügyleknek való kitettség, összefüggést mutatnak a megfelelési mintákkal, annak ellenére, hogy a szabály szempontjából teljesen irrelevánsak. De mi a helyzet a peres felekkel? Miért nem követelnek az alperesek (vagy a felperesek, ami azt illeti) következetesen ilyen megállapításokat?

A partokra való támaszkodás is tökéletlen. (Ez a tény magyarázza a jogszabály kötelező jellegét: ha a felek tökéletes képviselői lennének a Kongresszusnak a szankciókat kéro ügynököknek, a jogszabályra nem lenne szükség). Bár a megállapítások szankciókat eredményezhetnek, es a szankciókat...

²⁹ Egy reprezentatív példa az ilyen szövegre: "A bíróság megállapítja, hogy a perés eljárás során a felek és a jogi képviselőik mindenkor betartották a polgári peres eljárás 11. szövetsegi szabályában foglalt követelményeket." Final Judgment and Order of Dismissal with Prejudice, 5. o. In re Dura Pharma- ceuticals, Inc. Securities Litigation, 99-CV-00151 (S.D. Cal. Dec. 1999).

³⁰ A kézi felülvizsgálat, (mind a regresszióelemzéshez használt mintán belül, mind azon kívül) több száz ilyen végzést tart fel, annak ellenére, hogy a mintában csak 15 olyan ügyet találtunk, amelyek vitathatóan a 21D(g) szakasz szerinti megállapításokat tartalmazták, és nem érintettek egyezségeket.

tions potenciálisan hozhat pénzbeli hozamot egy fél, ez valószínűleg egy ritka eset, amikor a fél osztonzi, hogy nyomást gyakoroljon megállapítások szakasz 21D(c)(1) alapján. A bíróságnak, a megállapítások megtételére való osztonzása onmagában is költséges vállalkozás. Valószínűleg kevés olyan eset lesz, amelyben a szankciók keresésének pénzbeli megterülése indokolja a szankciók keresését. A PSLRA-t megelőzően, a bíróságok rendkívül alacsony arányban bocsátottak ki szankciókat (a 21D(c)(1) bekezdés feltehetően erre a tényre reagál), ami arra utal, hogy kevés olyan eset van, amelyben a peres felek saját érdekében látják a szankciók követelését. Továbbá az ügyvedek ismételt jatekosok lehetnek az ellenerdeku fellel és a bírósággal. Ezért még ha a peres felnek érdekében is állhat szankciókat kérni, az ügyvedek nem biztos, hogy ezt akarják tenni, nehogy az ellenerdeku ügyvedet vagy a bíróságot ellenszenvbe hozzák, akik a későbbi időszakokban szankciókat szabhatnak ki ellenük.

A résztvevők osztonzoit tovább vizsgálhatjuk, ha kétfele esetet vizsgálunk. Először is, vegyük figyelembe azokat az eseteket, amikor a félnek érdemesnek találna a 11. szabály szerinti szankciókat kérni, vagy amikor a bejelentés olyan nyilvánvalóan komolytalan, hogy a bíróság meg a PSLRA utasítása nélkül is *sua sponte* felvetné a szankciók kérdését. Ezekben az esetekben indítványt tesznek, vagy a bíróság magától felveti a kérdést.³¹ A jogszabály így szakségtelen, mivel a 11. szabály lehetővé teszi a felek számára, hogy indítványokat nyújtsanak be a bíróságoknak, pedig *sua sponte* merlegetnek a szankciókat. Tudjuk, hogy az ilyen esetek rendkívül ritkák voltak a PSLRA előtt, talán a magán értékpapírügyek 1-2 százaléka.³² Ez a forgatókönyv könnyen megmagyarázna azt a 15 esetet a mintában szereplő 1029 esetből (az esetek 1,5 százaléka), ahol a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítások az egyezséggel kapcsolatos kontextuson kívül jelenték meg.

Másodsor, fontolja meg azokat az eseteket, amikor egyetlen fél sem találna érdemesnek szankciós indítványt benyújtani, és a bíróságot nem érdekli a 11. szabály megsértése. A PSLRA nélkül egyetlen fél sem indítványozná a 11. szabály szerinti megállapításokat, és a bíró sem vetné fel a kérdést. Milyen mértékben változtatja meg a PSLRA a magatartást? Megállapításaink azt mutatják, hogy a válasz "nem tulságosan". A bírók kevésse osztonzi, hogy megállapításokat tegyen (azon kívül, hogy "követni kívánja a törvényt"), mivel a felek nem fogják feszegetni a kérdést. Tehát megísolhatjuk "összhangban az erőfeszítések vagy motiváció közelítésen alapuló eredményeinkkel", hogy a bíró csak akkor fog így tenni, ha az erőfeszítés

³¹ A fellebbviteli bíróságnak itt is van jelentősége, hiszen ha az alább szereplők nem tartják nyilvánvalónak az ügyet, de a fellebbviteli bíróság igen, akkor ugyanaz az eredmény születik.

³² A Harmadik Körzeti Munkacsoport a 11. szabállyal kapcsolatban megállapította, hogy egy év alatt (1987-1988) a több mint 21 000 eldöntött ügyből csak körülbelül 120 esetben, azaz az ügyek körülbelül 0,6 százalékában volt 11. szabály szerinti tevékenység. Burbank (1989). Az ezen adatok és az Administrative Office of U.S. Courts adatai alapján végzett számításaink azt sugallják, hogy a 11. szabály alkalmazása gyakoribb volt az értékpapírügyekben: a Harmadik Körzetben abban az évben az értékpapírügyek mintegy 1,4 százalékában volt 11. szabály szerinti tevékenység.

az érintettek száma minimális. Ez lenne a helyzet, ha a bíró meg tudna elegedni a sablonos megállapításokkal.

Továbbá, mivel egyik félnek sincs osztónzése arra, hogy szankciókat követeljen, arra számíthatunk, hogy a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítások kérdése csak olyan helyzetekben merül fel, amikor valaki *más* megpróbálhat beavatkozni az ügybe, és a 21D(c)(1) szakasz be nem tartására hivatkozva bírósági eljárást követelhet. Ilyen forgatókönyv valóban előfordulhat bizonyos gyakorisággal, a nagy, összetett értékpapír, csoportos keresetekben, amelyek általában egyezséggel végződnek. Ebben az esetben mind az alperes (és annak ügyvédje), mind a felperesek ügyvédjei úgy látják, hogy a megegyezés a saját érdekeiknek megfelel, de a csoport számos tagjai úgy érezhetik, hogy a megegyezés miatt nem kapnak elégtételt, vagy a megegyezéssel szembeni kifogásokat eszközként kívánják felhasználni, hogy jobb eredményt érjenek el maguk számára. A feleket ezért arra ösztönzik, hogy biztosítsák, hogy az egyezségi eljárás során gondosan betartsanak minden olyan szabályt, amelyre a csoport kifogást emelő tagjai hivatkozhatnak.

Feltételezésünk szerint, ez az oka annak, az egyébként paradox eredménynek, hogy a bíróságok nem csak a 21D(c)(1) szakaszt hagyják figyelmen kívül, hanem az abban előírt megállapításokat szinte kizárólag csak azokban az esetekben teszik meg, amikor *egyik fél sem* akarja, hogy a bíróság szankciókat szabjon ki. Amint fentebb említettük, a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításokat tartalmazó ügyek kivételével 15 esetben a megállapítások a javasolt egyezségi végzésben szerepeltek, amelyet a bíróság jóváhagyott (a legtöbb esetben szó szerint elfogadott).³³

6. Következtetés

A gyakorló értékpapír-jogászok körében az volt a bevett nézet, hogy a bíróságok nem tartják be a 21D(c)(1) szakasz előírásait, és ezért az egy értéktelen törvény. Míg megállapításaink alátámasztják az első alítást, és elvethetjük azt a naiv nézetet, hogy a bírák automatikusan "követik a törvényt", nem lehetünk biztosak a törvény értéket illetően, mivel az olyan árnyalt módon lehet értékes, amely ismét a bírák, a felek és az ügyvédek osztónzójának kölcsönhatását tükrözi.

A 21D(c)(1) szakasz még mindig hatékony lehet, mert a feleket a megegyezésre, gyorsabb megegyezésre vagy a megegyezés hozamának csökkentésére kényszerítheti.

³³ További jele annak, hogy az ilyen szóveges részek beillesztését a felek, és nem a bíróság ösztönzi, az a tény, hogy esetenként egy egyezségi megállapodás tartalmazza a felek kifejezett megállapodását arról, hogy nem alkalmazzák a 11. szabály szerinti szankciókat, de nem tartalmazza a PSLRA betartásának megállapítását. Ezeket a megállapodásokat a bíróság szó szerint hagyja jóvá a 78u-4(c) szakasz szerinti megállapítások - meg há azok formanyomtatványok is - hozzáadása nélkül. Lásd pl.: Stipulation of Volun. tary Dismissal and Order. In re Business Objects, S.A. Securities Litigation, 3:04-CV-02401 (N.D. Cal. Sept. 8, 2005); Stipulation and Order of Dismissal with Prejudice. In re Solutia, Inc. Securities Litigation, 4:03-CV-03554 (N.D. Cal. 2005)13., január).

marginális esetekben. Ez lehet a helyzet, még akkor is, ha a szankciókra irányuló kérelmeket vagy a szankciókról szóló bírósági meghallgatásokat előálló törvényt nem ismerjük. Ha a felek tudják, hogy a bíróságok a márciusban nagyobb valószínűséggel fogják szankciókat felfüggetleníteni, vagy hogy az ellenérdeklő ügyvéd a törvény által felhatalmazva,³⁴ nagyobb valószínűséggel indítványozhatnak szankciókat, akkor egyes marginális követelések visszatárhathatók.

Egy másik módja annak, hogy az ilyen típusú bírósági figyelemztetés hatékony lehet a határozatok elrettentésében, de a 21D(c)(1) szakaszban való megfelelés arányában nem vehető észre, a bírák és a fellekesek által egyaránt alkalmazott stratégiai alkalmazás révén, az elutasítási indítvány szerelme nélkül történő megadása. A legtöbb értékpapírperben (és gyakorlatilag minden más perben is) a fellekesek legalább egyszer kapnak módosító indítványt, mielőtt a keresetüket elutasítják. Ekkor a bíró emlékeztetheti a fellekeset a 11. szabály alkalmazására a módosított beadványra, vagy az alperesek ügyvédjei ezt nem hivatalosan is megtehetik. A határozati panasszal rendelkező fellekesnek most már van egy módja, hogy megkímélje magát a 21D(c)(1) szakasz szerinti szankciók kockázatától, és a bíróságot a megállapítások megtételével járó fáradságtól: mivel az elutasítási kérelemnek helyt adó végzés szerelme nélkül született, a végzés nem minősül "jogerős ítéletnek" a 21D(c)(1) szakasz értelmében, de ha a fellekes nem nyújt be módosított keresetet az újbóli benyújtásra megadott határidőn belül, az ügy lezárul. Ily módon az olyan ügyek, amelyek gyakorlatilag prejudikációval történő elutasításnak minősülnek, kicsúsznak a PSLRA látszólag átfogó hatálya alól.

Ezért nem mondhatjuk, hogy a PSLRA 78u-4(c) szakasza inef- a törvény mögöttes céljának elérésében, azaz a komolytalan értékpapírperes költségek növelésében. Annyit mondhatunk, hogy adataink nem támasztják alá azt a naív nézetet, hogy a bírák egyszerűen ismerik és követik a törvényt. Ehelyett az, ahogyan a bíróságok ezt a törvényt alkalmazzák, egy sokkal összetettebb folyamat eredménye, amely magában foglalja mind a bíróságok saját osztályait, mind a felek osztályait.

Ez nem feltétlenül rossz dolog. Végére is, a PSLRA-t tévesnek lehet ítélni, amennyiben ragaszkodik ahhoz, hogy a bírák olyan megállapításokat tegyenek, amelyeket a legtöbb esetben sem a felek, sem a bíró nem tartana többnek, mint időpocsékolásnak. A kollektív döntés, akár tudatos, akár nem, hogy elkerüljük az értelmetlen feladatot, a legrosszabb esetben is, annak tűnik, amit egy bíró más kontextusban "ártalmatlan hibának" nevezhet.

Ezek az eredmények azonban arra emlékeztetnek, hogy nem elég, ha a kongresszus egy intézkedést kötelezettséggé nyilvánít, hogy az intézkedést végre lehessen hajtani. A kötelezettségeket úgy kell megtervezni, hogy azok a jogrendszer azon szereplőinek osztályait szolgáltassák meg, akik a kívánt intézkedést meg fogják tenni. Legalábbis az általunk vizsgált, hasonló kontextusban, az itt vizsgált, hasonló kontextusban lehet, hogy

³⁴ A jogszabályra való hivatkozás alacsonyabb költségű módja lehet a szankciók kérdésének felvetésének, mivel a bíróságok vagy az ügyvédok arra is hivatkozhatnak, hogy a szankciók követése során csak a törvényt követték.

ésszerű, hogy a Kongresszus a jogi követelményeket a bírák helyett a felekre osszpontosítsa, mivel úgy tűnik, hogy az előbbiek a jogszabályok ismeretének és betartásának fő mozgatórugói.

Hivatkozások

Alexander, Janet Cooper. 1991 Számít-e az érdem? A Study of Settlements in Securities Class Actions. *Stan. L. Rev.* 43:497.

Behchuk, Lucian Arve. 1988. Kizárólag egyezség kivonása érdekében indított per - fer. *Journal of Legal Studies* 17:437-450.

Burbank, Stephen B. *Uralkodás 1989. az 11átmenetben: A Harmadik Korzetti Munkacsoport jelentése a szövetségi polgári eljárásjogi szabályokról.*

Choi, Stephen J. 2007. Kevésbé számít-e az érdem a Private Securities Litigation Reform Act után? *Journal of Law, Economics and Organization* 23:598-626.

Fed-bizottság. Bírószágok. New York Állami Ügyvédi Kamara. 1987. *A Szövetségi Bíróságok Bizottságának beszámolója: Szankciók és ügyvédi díjak.*

Szövetségi Igazságügyi Központ. 2005a. Szövetségi bírósági ügyek: Integrated Data base, 1970-2000. (Computer file ICPSR08429-v7.) Ann Arbor, MI: Inter- university Consortium for Political and Social Research.

Szövetségi Igazságügyi Központ. 2005b. Szövetségi bírósági ügyek: Integrated Data base. (2001 Computer file ICPSR03415-v3.) Ann Arbor, MI: Inter- university Consortium for Political and Social Research.

Szövetségi Igazságügyi Központ. 2005c. Szövetségi bírósági ügyek: Integrated Data base. (2002 Computer file ICPSR04059-v3.) Ann Arbor, MI: Inter- university Consortium for Political and Social Research.

Szövetségi Igazságügyi Központ. 2005d. Szövetségi bírósági ügyek: Integrated Data base. (2003 Computer file ICPSR04026-v3.) Ann Arbor, MI: Inter- university Consortium for Political and Social Research.

Szövetségi Igazságügyi Központ. 2006a. Szövetségi bírósági ügyek: Integrated Data base. (2004 Computer file ICPSR04348-v2.) Ann Arbor, MI: Inter- university Consortium for Political and Social Research.

Szövetségi Igazságügyi Központ. 2006b. Szövetségi bírósági ügyek: Integrated Data base. (2005 Computer file ICPSR04382-v1.) Ann Arbor, MI: Inter- university Consortium for Political and Social Research.

Szövetségi Igazságügyi Központ. 2007. Szövetségi bírósági ügyek: Integrated Data base. (2006 Computer file: ICPSR04685-v2.) Ann Arbor, MI: Inter- university Consortium for Political and Social Research.

Szövetségi Igazságügyi Központ. 2009a. Szövetségi bírósági ügyek: Integrated Data base. (2007 Computer file: ICPSR25300-v2.) Ann Arbor, MI: Inter- university Consortium for Political and Social Research.

Szövetségi Igazságügyi Központ. 2009b. Szövetségi bírósági ügyek: Integrated Data base. (2008 Computer file: ICPSR25602-v2.) Ann Arbor, MI: Inter- university Consortium for Political and Social Research.

Kassin, Saul M. 1985. *A 11. szabály szerinti szankciók empirikus vizsgálata.* Wash- ington, DC: Federal Judicial Center.

Marshall, Lawrence C. et al. 1992. Közpolitika: A 11. szabály használata és hatása. *Nw. U. L. Rev.* 86:943.

Nelken, Melissa L. 1990. A 11. szövetségi szabály hatása az ügyvédekre és a bírakra Kalifornia északi körzetében. *74 Judicature* 74:147.

Rosenberg, David és Steven Shavell. 1985. Egy olyan modell, amelyben a pereket a kellemetlenségi értékük miatt indítják. *International Review of Law and Economics* 5:3-13.

Shapard, John, et al. 1995. *Jelentés egy felmérésről a 11. szabállyal kapcsolatban.* Szövetségi Polgári Eljárási Szabályzat. Washington, DC: Federal Judicial Center.

Vairo, Georgene. 1998. Az uralkodás és 11 a szakma. *Fordham L. Rev.* 67:589.

Wiggins, Elizabeth C., et. al. 1991. *A 11. szabály: Zárójelentés az Egyesült Államok Igazságügyi Konferenciájának Polgári Szabályokkal Foglalkozó Tanácsadó Bizottságának (Advisory Committee on Civil Rules of the Judicial Conference of the United States).* Washington, DC: Federal Judicial Center.

Willging, Thomas E. 1988. *A 11. szabály szerinti szankcionálási folyamata.* Washington, DC: Federal Judicial Center.

Függelék: Fellebbezési ügyek

Bondiett kontra Novell, Inc. 141 F.3d (118410th Cir. 1998) (megállapította, hogy a kerületi bíróság nem tette meg a szükséges megállapításokat, de úgy ítélte meg, hogy ez a mulasztás nem teszi a bíróság ítéletét nem jogerőssé, és így nem fellebbezhető)

Gurary v. Winehouse, 190 F.3d 37 (2d Cir. 1999) ("Gurary I") (visszautalás a kerületi bírósághoz, hogy a törvényi előírás szerint állapítsa meg a tényállást).

Simon DeBartolo Group, L.P. kontra Richard E. Jacobs Group, Inc., F186.3d 157, 177-78 (2d Cir. 1999) (megerősítve a szankciók megítélését, de a kerületi bíróságnak újból meghagyva, hogy vizsgálja felül a szankciók összeget, amely a törvény értelmében megtehető, mivel a komolytalan megállapítások egy több keresetből álló perben csak egy követelést érintettek).

Gurary kontra Winehouse ("Gurary II"), 235 F.3d 792 (2d Cir. 2000) (a kerületi bíróság visszavonta és szankciók kiszabását rendelte el).

Smith v. Lenches, 263 F.3d 972 (9th Cir. 2001) (megerősítve a kerületi bíróságnak az alperes szankció iránti kérelmet elutasító határozatát).

Baltia Air Lines, Inc. kontra CIBC Oppenheimer Corp., Fed6. Appx. (1062d Cir. 2001) (visszautalva a kerületi bíróságnak, hogy a jogszabály szerinti megállapításokat tegyen).

Dellastatious v. Williams, 242 F.3d 191 (4th Cir. 2001) (a szankciókra irányuló keresztfellebbezés elutasítása visszautalás nélkül).

Oxford Asset Management, Ltd. v. Jaharis, 297 F.3d 1182 (11th Cir. 2002) (a szankciók megítélésének megerősítése, de az összeg újbóli megállapítása céljából visszautalása annak fellebbezési megállapítása alapján, hogy az egyik követelés nem volt komolytalan).

Professional Management Associates, Inc. v. KPMG LLP, F345.3d 1030 (8th Cir. 2005) (a szankciók elutasításának megfordítása és visszautalás szankciók kiszabása céljából).

Hartmarx Corp. v. Abboud, 326 F.3d 862 (7th Cir. 2003) (az alapszabály szerinti szankciókat a district court megítélésének megfordítása).

De La Fuente v. DCI Telecommunications, Inc., 82 Fed. Appx. 723 (2d Cir. 2003) (megerősítve a kerületi bíróság szankciókat megállapító határozatát).

Rombach v. Chang, 355 F.3d 164, 178 (2d Cir. 2004) (visszautalás, ha a kerületi bíróság nem tette meg a törvényben előírt megállapításokat).

Morris v. Wachovia Securities, Inc., 448 F.3d 268 (4th Cir. 2006) (a kerületi bíróságnak a 11. szabály megsértését megállapító, de a törvény által előírt szankciók kiszabása érdekében visszautalása).

Endovasc, Ltd. kontra J.P. Turner & Co., LLC, 169 Fed. Appx. 665 (2d Cir. 2006) (a kerületi bíróság részletesebb megállapításai miatt visszautalja; The dis-

a bíróság kijelentése, miszerint nem tudta megállapítani, "hogy a panaszt nem megfelelő célból nyújtottak be, hogy az komolytalan jogi állítást terjesztett elő, vagy teljesen hiányzott belőle a bizonyító erejű alátámasztás", nem felel meg a 27(c) szakasz követelményeinek.).

Morris v. Wachovia Sec., Inc., 448 F.3d 268, 276 (4th Cir. 2006) ("[T]he Rule 11(b) inquiry is mandatory even if other claims in the action arise under other laws.").

Lowery kontra Blue Steel Releasing, Inc., 261 Fed. Appx. 17 (9th Cir. 2007) (megerősítve a kerületi bíróságnak az alperes szankció iránti kerelmét elutasító határozatát).

Foster v. Wilson, 504 F.3d 1046 (9th Cir. 2007) (a kerületi bíróság szankciókat kiszabó ítéletének megfordítása, mivel az ügyvedek nem kaptak értesítést és nem volt joguk megvédeni a keresetüket).

ATSI Communs., Inc. v. Shaar Fund, Ltd., 579 F.3d 143 (2d Cir. 2009) (megerősítve a szankciók megítélését a kerületi bíróság által, de visszautalva annak megállapítására, hogy az alperes, aki megvárta, hogy a kerületi bíróság felkeresse a szankciókat, szakszerűtlenül késleltette a szankciók vizsgálatát, ezáltal felduzzasztva a perkoltségeket és így a szankciók odaítélését).

Citibank Global Markets, Inc. v. Rodriguez Santana, F573.3d (172009) (megállapítva, hogy a törvényi követelmény akkor is fennáll, ha az összes értékpapír-követelést az állami jog alapján elutasítják, de újbbi mandatum nélkül megállapítva, hogy nem indokolt szankciókat alkalmazni).

Brunig v. Clark, 560 F.3d 292 (5th Cir. 2009) (a kerületi bíróság által kiszabott szankciók megfordítása, mivel az ügyvedek nem kaptak értesítést és nem volt joguk megvédeni a keresetüket).

Kelter v. Associated Financial Group, Inc., Fed382. Appx., (6329th Cir. 2010) (a kerületi bíróságnak az alperes szankció iránti kerelmét elutasító határozatát megerősítő határozat).

Ledford v. Peeples, 605 F.3d 871 (11th Cir. 2010) (a szankciók odaítélésének megerősítése, de visszautalása néhány részlet módosítása érdekében).

Thompson v. RelationServe Media, Inc., F610.3d 637-39628, és n. 16 (11th Cir. 2010) (visszautalás a törvényi kötelezettség teljesítése érdekében).

Libaire v. Kaplan, 395 Fed. Appx. 732, 736 (2d Cir. 2010) (megerősítve a kerületi bíróság által kiszabott szankciókat) (megerősítve azt a megállapítást, hogy az elutasítást

az elévült követelések esetében "jogerős ítélet" volt, amely kötelező szankció meghatározását váltotta ki)

Scotto v. Brady, 410 Fed. Appx. 355 (2d Cir. 2010) (visszautalva a kerületi bíróságnak a 11. szabály betartására vonatkozó megállapítások megtételére).

Fishoff v. Coty, Inc., 634 F.3d 647 (2nd Cir. 2011) (a kerületi bíróságnak az alperes szankció iránti kérelmét elutasító határozatát megerősítve).

Beleson v. Schwartz, 419 Fed. Appx. 38 (2d Cir. 2011) (visszautalás, mivel a kerületi bíróság nem tette meg a törvényben előírt megállapításokat).

Kazenercom TOO kontra Ibar Development, LLC, 464 Fed. Appx. 588 (9th Cir. 2011) (a szankciókat elutasító végzés idő előtti elutasítása).

City of Livonia Employees' Retirement System and Local 295/Local 851, IBT v. Boeing Company, 711 F.3d 754 (7th Cir. 2013) (visszautalva a kerületi bíróságnak, hogy tegye meg a jogszabály alapján szükséges megállapításokat).

Függelék: Az adatállomány összeállítása

Az 1994 és 2008 között a szövetségi bíróságon benyújtott és 2012. december 31-ig befejezett összes olyan polgári ügyből indultunk ki, amelyet az Egyesült Államok bíróságainak igazgatási hivatala (AO) értékpapírügyekként³⁵ kódolt. Ezeket az ügyeket a Szövetségi Igazságügyi Központ által közzétett, a szövetségi bíróságokon benyújtott összes polgári ügyre vonatkozó adatokból vettük (2005a-d, 2006a-b, 2007, 2009a-b, 2011, 2013). Az egyes ügyek dis, trict, office és docket számával kapcsolatos információk lehetővé tették számunkra, hogy ezeket az ügyeket a PACER-en, a szövetségi bírósági beadványok elérésére szolgáló webes felületen egyedileg azonosítsuk. Az AO-adatok alapján 20 975 értékpapírügyben szereplő ügyiratszámot kaptunk.

Ezután letöltöttük az egyes ügyek jegyzéklistáját. Mivel egyes ügyszámok esetében nem tudtuk letölteni az ügyiratlapokat, összesen 20 622 ügyiratlapot kaptunk a PACER-ből. Ezt követően szöveges elemzést végeztünk ezeken az ügyiratlapokon, hogy kizárjuk az értékpapírügyek azon kategóriáit, amelyek nem tartoznak a PSLRA hatálya alá, mint például az olyan ügyek, amelyekben a kormány leggyakrabban az Ertekpapír- és Változás-ellenőrzési Bizottság volt a fel, vagy olyan ügyek, amelyek pusztán egy választottbírói ítélet megerősítésére vagy érvénytelenítésére irányuló indítványt tartalmaztak egy például egy befektető és egy értékpapír- broker közötti választottbírói eljárásban. Megkísereztünk olyan ügyeket is azonosítani, amelyek egyszerűen csak tagi ügyek voltak összevont keresetekben. Így 14 838 ügyiratlap maradt.³⁵

³⁵ Pontosabban, kizárjuk azokat az ügyeket, amelyekben a polgári jogi fedőlapon a joggalappal kapcsolatban "U.S. Government plaintiff" vagy "U.S. Government, defend- ant" szerepel; az ügy neve "Securities and Exchange Commission" "SEC" volt.

Az egyes jegyzéklapok egy sor jegyzékbejegyzést tartalmaznak, amelyekben az ügyben hozott minden egyes végzés, beadvány vagy indítvány szerepel. A 14 838 ügyiratlapunk összesen 818 185 ügyirati bejegyzést tartalmazott, és az ügyirati bejegyzéseknek ezt a halmazát kerestük meg, hogy a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításokat tartalmazhat. A 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítások keresésének első szakasza a jegyzékbejegyzések adatbázisának automatikus szövegelemzést foglalta magában.³⁶ A dokumentumok következő kategóriáit azonosítottuk:

- Ítéletek;³⁷
- Végleges megrendelések;³⁸
- Bizonyos egyéb végzések, amelyek a diszpozitív indítványoknak adnak helyt;³⁹
- Szankciókat elrendelő határozatok;⁴⁰
- Rendelet az egyezségek jóváhagyásáról.⁴¹

"CFTC" vagy "Commodity Futures Trading Commission"; az ügyiratlap bármely- and "arbitral" "NASD" vagy "arbitrat" vagy a fedőlap tartalmazta "lead case" "rela case" "related case" "rel case" "CONSOL" "MEMBER" "RELTID" Megjegyzendő, hogy a "REL" ebben a kontextusban azt jelzi, hogy az előző karakterlánc egy szó törzse; azaz egy tetszőleges hosszúságú karakterekből álló jökeket jelent.

³⁶ A feldolgozás egyszerűsítése érdekében a szöveg alább jelzett elemzése előtt eltávolítottuk a következő kifejezések minden előfordulását: "masolat" "modosított jegyző" "re-vised" és "memorandum".

³⁷ Az iktatókönyvbejegyzés az első 25 karakterben az "ítélet" vagy "judgement" kifejezést tartalmazta.

³⁸ Az iktatókönyvbejegyzés "opinion" vagy "order" kezdetű, és az iktatókönyvbejegyzés "with prej" "t tartalmaz "w prej" "w/ prej" "without leave to amend" "w/o leave to amend" "w/out leave to amend" "den!" "leave to amend" vagy "order of dismis- sal".

³⁹ Az iktatókönyvbejegyzés "vélemény" "végzés" kezdetű, és az iktatókönyvbejegyzés "summary judgment" "S" "MSJ" "MTD" vagy "dismiss!" és az iktatókönyvbejegyzés "grant" tartalmazott. ("entry" és "judgment") ("enter" és "judgment") "MTD" ("dismiss!" és "entir!") "dismissing case" "case is dismissed" vagy "ter- minat!" és a docket entry nem tartalmazott "w/out prej" "w/o prej" "with leave to amend" "12(b)(2)" vagy "12b2".

⁴⁰ Az iktatókönyvbejegyzés "vélemény" vagy "végzés" kezdetű, és az iktatókönyvbejegyzés "Rule 11" "Procedure, IF" "Proc 11" "FRCP 11" "P 11" "sanction" tartalmazta. "21D(c)" vagy "8u".

⁴¹ Emlékeztetni kell arra, hogy az igazolt csoportos keresetek rendezését, bírósági végzéssel kell jóváhagyni. Ebben az esetben a kriteriumok az voltak, hogy az ügyirati bejegyzés "opin- ion" "order" "stipulation and order" "Settlement order" vagy "agreed order" kezdetű volt, és az ügyiratbejegyzés tartalmazta a "settle" vagy "sttl" vagy "stlm" és vagy "approv!" vagy ("award!" és ("attorney!" vagy "atty!") és "fee!"), de nem "denie d""de-ny!" "conf!" "mediáció" vagy "preliminar!"

Ezután megpróbáltuk letölteni az ehhez a bejegyzéshez tartozó végzést. Sok, különösen a régebbi ügyiratlapok esetében azonban az ügyiratbejegyzések nem tartalmazták működő linkeket az alattuk fekvő végzés PDF formátumához. A működő linkkel rendelkező jegyzékbejegyzések esetében letöltöttük a hozzájuk tartozó végzéseket, és ezek a végzések képeztek az automatizált keresés második szakaszában áttekintett dokumentumok halmazát.

Ebben a szakaszban megpróbáltuk az egyes végzések szövegében a 21D(c)(1) szakasz megállapításaira utaló szövegrészeket keresni. Először azt ellenőriztük, hogy a PDF-ek szövegesen kereshető-e, azáltal, hogy a képen rákérestünk a "bíroság" szóra (amelynek természetesen minden végzésben meg kell jelennie). E vizsgálat alapján 2 150 ügyből származó 6 023 végzést kaptunk. Ezután ezeket a végzéseket a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításokra utaló jelek után kutattuk. Ha az alábbi kifejezések bármelyike megjelent a dokumentumban, a végzést kézi felülvizsgálatra jelöltük:

- "78u-4(c)"
- "11-es szabály"
- "Eljárás 11"
- "Proc 11"
- "FRCP 11"
- "P 11"
- "szankció!"
- "21D(c)!"

Ez a szövegelemzés 937 megrendelést eredményezett 421 esetben, amelyeket manuális felülvizsgálatra jelöltek. Az ezt követő manuális felülvizsgálat megállapította, hogy 229 esetben 317 olyan végzés volt, amelynek nyelvészete legalább vitathatóan a 21D(c)(1) bekezdés szerinti megállapításokat tükrözte. (Talán 306 egyértelműen tartalmazott megállapításokat.)

Az a tény, hogy az automatizált eljárás által megjelölt ügyeknek csak körülbelül a fele tartalmazta a 21D(c)(1) szakasz szerinti szöveget, tükrözi a szándékosan túl széles körű keresési feltételeket. A végzések esetleges *átulválasztásának* ellenőrzésére több mint 200 olyan végzést vizsgáltunk meg kézzel, amelyeket nem jelöltünk meg, beleértve mind a 129 olyan végzést, a szövegesen keresési halmazban, amely tartalmazta a "78u", de nem a "78u-4(c)" kifejezést. Ezek közül a végzések közül *egyik sem* tartalmazott olyan szöveget, amely akár a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításokat is jelenthette volna.⁴²

Az adatkészletünk összeállításának befejezéséhez, ezután, a tanulmányunk tárgyát képező minden olyan ügyről, amelyre vonatkozóan rendelkezünk ügyiratlapokkal, az ügyiratokból származó információkat gyűjtöttük össze. Ezek az információk tartalmazták a peres ügyek kezdő és befejező dátumát, a kirendelt bíró

⁴² A PACER-ből letöltött összes, szövegesen kereshető végzés további kézi felülvizsgálata 200 ügyben csak két olyan esetet tart fel, amelyben a 21D(c)(1) szakasz szerinti szöveg szerepelt, de az automatikus keresési algoritmus nem jelölte meg. Ez 1 százalékos hibaarányt jelent. Mindkét esetben úgy tűnik, hogy a hiba a PDF-ből szöveggé alakítás hibájából adódott.

név, valamint a "szankció" szót tartalmazó bejegyzések és említések számanak száma. Ezt követően összevontuk ezeket az adatokat a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításokat, tartalmazó ügyekre vonatkozó adatokkal, valamint azzal, hogy mely ügyek esetében volt találat a jegyzéklapon, és mely ügyek esetében volt szöveges keresésre alkalmas vagy- der. A bírói jellemzőkkel kapcsolatos információkat Thomas J. Miles jóvoltából becsatoltuk rendelkezésre, aki egy... az e kötetben megjelent tanulmányhoz készített egy adathalmazt a bírói bírói jellemzőkről.

A feldolgozás utolsó lépése az volt, hogy eltávolítsuk a fennmaradó konzolos ügyeket, amelyek kikerültek a korábbi szűrőnk alól a dossziélap elemzési szakaszban. Ha egy bíró egy nap alatt egynél több értékpapírügvet szüntetett meg, akkor egy kivétellel az összes ilyen ügyet eltávolítottuk. Ez azért történt, hogy elkerüljük a különböző úgyszámú ügyekre vonatkozó egyetlen végzés (és így a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítások egyetlen aktusának) kettős számbavételét.⁴³ Ezután azokra az ügyekre összpontosítottunk, amelyekben az összes letöltött dokumentum szöveges kereshető volt.⁴⁴ Így 1039 ügyet találtunk, amelyekben 78 körzetből 454 egyedi bíró-kerület páros döntött.⁴⁵ A jelen elemzés szempontjából ezek az ügyek jelentik a releváns mintát - azon ügyek halmaza, amelyekben a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításokat találhattunk. Ezeknek az ügyeknek a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításokat tartalmazó ügyek 140, százalékában 13.5.⁴⁶ A125

⁴³ Természetesen ezzel a módszerrel a véletlenül ugyanazon a napon eldöntött ügyek is eltávolíthatók. Tekintettel arra, hogy mintadosszaikunk több mint egymillió bírói munkanapot és kevesebb mint 2000 végzést tartalmaz, az ilyen egybeesések valószínűleg kevesen vannak. Az azonos napon, azonos bíró által elbírált ügyeken kívül öt ügyet kizartunk azzal az indokkal, hogy a kezirat szerinti nem tartoztak a tárgykorba, mivel kormányzati feladattal, választottbírói felügyelőséggel, illetve joghatósági vagy helyszíneli kapcsolatos elutasítással kapcsolatosak voltak. 33 ügyet pedig azért zartunk ki, mert hiányzott a bejegyzés időpontjára vonatkozó információ.

⁴⁴ Robusztussági ellenőrzésként az alábbi elemzést egy da-

a szöveges és nem szöveges kereshető és kereshető rendelkezésekkel rendelkező összes esetet tartalmazó táblázatot. (Az eredmények elérhetők a szerzőktől.) Ez az adatkészlet 1639 esetet tartalmazott, és az itt közltekhez nagyon hasonló összefoglaló statisztikákat és regressziós eredményeket hozott létre, egy kivétellel, amelyet az alábbiakban a következő szakaszban említünk.⁴⁵ Erdemes megjegyezni, hogy a letölthető és szövegesen kereshető végzésekkel rendelkező esetek nem a mintadosszaikban jelentenek normát. Az értékpapírügyek kezdeti halmazának több mint 14 000 ügyéből csak körülbelül 2100 tartalmazott működő linkeket a szöveges kereshető végzésekre.

⁴⁵ Adatainkban az egyedi bíróazonosítók megfelelnek az egyedi kerületi bíró-bíró kombinációknak. Kis számú bírónak két bíróazonosítója van, mivel két körzetben ítélték. Megjegyzendő továbbá, hogy a szöveges kereshető végzésekkel rendelkező ügyek nem egyenletesen kerülnek ki az alapul szolgáló jegyzéklapok halmazából. Nem meglepő módon a szöveges kereshető végzések aránya az összes végzés között az idő múlásával növekszik. A 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapítások alacsony gyakoriságának ellenőrzésére a Westlawban lefuttattunk egy keresést a 78u-4 szakaszra hivatkozó összes esetre. Ez a 204 véleményre eredményezett. A 78u-4(c) a 11. szabályra vagy a szankciókra való hivatkozásokra vonatkozó, boot-ean szöveges keresés ezekben a véleményekben találatokat 676 eredményezett, és az ezt követő kézi felülvizsgálat során azonosítottuk a következőket 135

140 esetben, a szükséges megállapításokat tartalmazó bírósági végzésben jelentek meg a megállapítások, amely jóváhagyta az egyezséget. A minta leíró statisztikai a táblázatban található. 1.

---

vélemények, vagyis a minta 3,2 százaléká, amelyek vagy vitathatóan a 21D(c)(1) szakasz szerinti megállapításokat tettek, vagy - ha közbenso végzésekről volt szó - a bíróságnak a per befejezésekor fennálló kötelezettségét tárgyalták.

Táblázat leíró1. statisztikák

	Átlag	Min	Max
Docket bejegyzések ¹	92.9	3	1967
Szankciók említése ²	0.78	0	49
Az eset időtartama (év)	2.00	0.02 (7 napok)	10.81
Megszűnés időpontja	23 Apr. 2007	30 Márc. 1998	10 Június 2013
Korrigált ideológia	0.006	-0.666	0.731
Csoportos kereset	0.831		
Megerősítve a PSERA után	0.511		
Rangidős státusz	0.164		
Főbíró	0.106		
Női	0.224		
Fekete	0.112		
Ázsiai	0.006		
Spanyolul	0.045		
Fellebbviteli döntés után: Remand	0.119		
Fellebbviteli döntés után: Nincs visszaütalás	0.091		
Találatok	0.135		

¹ Ez egy ferde eloszlás; az ügyiratbejegyzések számának mediánja a következő 60.

² Az ügyek 89,0%-ában a "szankciók" szó nem szerepelt a jegyzékben.

Táblázat Logit2. regressziós eredmények, valamennyi változó

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Idő mióta	0.018	0.018	0.019	0.019	0.012
PSLRA	(0.005)**	(0.005)**	(0.006)**	(0.006)**	(0.005)*
Múltbeli értékpapírok	0.005	0.005	0.000	0.000	-0.006
Ügyek (bíró)	(0.016)	(0.016)	(0.017)	(0.017)	(0.015)
Múltbeli értékpapírok	0.027	0.028	0.029	0.029	0.023
Ügyek (kerület)	(0.014)	(0.014)*	(0.015)*	(0.015)*	(0.014)
Senior státusz		(0.063)**	(0.055)*	(0.056)*	(0.045)*
		(0.021)**	(0.022)*	(0.022)*	(0.021)*
Főbíró		0.018	0.014	0.011	0.015
		(0.040)	(0.040)	(0.040)	(0.037)
Megerősítve		0.001	0.013	0.012	0.014
Post-PSLRA		(0.023)	(0.025)	(0.025)	(0.022)
Ideológiai pontszám			0.009	0.009	0.013
			(0.030)	(0.030)	(0.027)
Előzmény:				0.014	-0.024
Remand				(0.104)	(0.068)
Előzmény:				-0.093	-0.078
Nincs visszautalás				(0.033)**	(0.032)*
Csoportos kereset					0.034
					(0.028)
Docket bejegyzések					0.066
N	1029	1029	995	995	(0.012)**
Szankciók Alás			Y	Y	-0.095
Faj és nem					(0.012)
Dummies					Y
Aramkör					
Dummies	Y	Y	Y	Y	Y

Az észrevételeket az alábbi címre várjuk:

William H.J. Hubbard professzor
whubbard@uchicago.edu

Chicagoí jogi és közgazdasági
munkadokumentumok
(második sorozat)

Az 1-600. számú tanulmányok listája a Working Papers (Munkadokumentumok) címen található a <http://www.law.uchicago.edu/Lawecon/index.html> oldalon.

601. David A. Weisbach, Should Environmental Taxes Be Precautionary? June 2012
602. Saul Levmore, Harmonizáció, preferenciák és a beleegyezés számítása a kereskedelmi és más területeken.
Jog, június 2012
603. David S. Evans, Excessive Litigation by Business Users of Free Platform Services (Az ingyenes platformszolgáltatások üzleti felhasználóinak túlzott pereskedése), június 2012
604. Ariel Porat, Tévedés a közös európai adásvételi jog alapján, június 2012
605. Stephen J. Choi, Mitu Gulati és Eric A. Posner, The Dynamics of Contract Evolution (A szerződések alakulásának dinamikája), június. 2012
606. Eric A. Posner és David Weisbach, Nemzetközi paretianizmus: A Defense, július 2012
607. Eric A. Posner, The Institutional Structure of Immigration Law, July 2012
608. Lior Jacob Strahilevitz, Abszolút preferenciák és relatív preferenciák a tulajdonjogban, July 2012
609. Eric A. Posner és Alan O. Sykes, A nemzetközi jog és a makrogazdasági korlátok Együttműködés, július 2012
610. M. Todd Henderson és Frederick Tung, Reverse Regulatory Arbitrage: Aukciós megközelítés a Szabályozási megbízások, augusztus 2012
611. Joseph Isenbergh, Cliff Schmitt, augusztus 2012
612. Tom Ginsburg és James Melton, Does De Jure Judicial Independence Really Matter? A bírói függetlenség magyarázatainak újraértékelése, augusztus 2012
613. M. Todd Henderson, Voice versus Exit in Health Care Policy (Hang kontra kilépés az egészségügyi politikában), október 2012
614. Gary Becker, François Ewald és Bernard Harcourt, "Becker on Ewald on Foucault on Becker". Az amerikai neoliberalizmus és Michel Foucault *biopolitikájának születése* 1979 Előadások, október 2012
615. William H. J. Hubbard, Another Look at the Eurobarometer Surveys, október. 2012
616. Lee Anne Fennell, Erőforrás-hozzáférési költségek, október 2012
617. Ariel Porat, Gondatlansági felelősség nem gondatlan magatartásért, November 2012
618. William A. Birdthistle és M. Todd Henderson, Becoming the Fifth Branch (Az ötödik ággá válás), November 2012
619. David S. Evans és Elisa V. Mariscal, The Role of Keyword Advertisign in Competition among Rivális márkák, november 2012
620. Rosa M. Abrantes-Metz és David S. Evans, Replacing the LIBOR with a Transparent and A bankközi hitelfelvétel megbízható mutatója: Észrevételek a LIBOR kezdeti Wheatley-felülvizsgálatához
Vitairat, 2012. november
621. Reid Thompson és David Weisbach, Attributes of Ownership (A tulajdonlás attribútumai), november 2012
622. Eric A. Posner, Hatalomegyensúlyi érvek és a strukturális alkotmány, november 2012
623. David S. Evans és Richard Schmalensee, A többoldalú platformok trösztellenes elemzése Vállalkozások, december 2012
624. James Melton, Zachary Elkins, Tom Ginsburg és Kalev Leetaru, A jog értelmezhetőségéről: A nemzeti alkotmányok dekódolásának tanulságai, december 2012
625. Jonathan S. Masur és Eric A. Posner, Munkanélküliség és szabályozási politika, december. 2012
626. David S. Evans, Economics of Vertical Restraints for Multi-Sided Platforms (A többoldalú platformok vertikális korlátozásának gazdaságtana), január. 2013
627. David S. Evans, Figyelem az online platformok közötti versengésre és annak trösztellenes hatásaira Elemzés, január 2013
628. Omri Ben-Shahar, Választottbírósi eljárás és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés: Gazdasági elemzés, január 2013
629. M. Todd Henderson, Can Lawyers Stay in the Driver's Seat?, január 2013
630. Stephen J. Choi, Mitu Gulati és Eric A. Posner, Altruism Exchanges and the Kidney Shortage, Január 2013
631. Randal C. Picker, Access and the Public Domain (Hozzáférés és a köztulajdon), február 2013
632. Adam B. Cox és Thomas J. Miles, Policing Immigration, február. 2013
633. Anup Malani és Jonathan S. Masur, Raising the Stakes in Patent Cases (A szabadalmi ügyek tértjének növelése), február 2013
634. Ariel Porat és Lior Strahilevitz, Personalizing Default Rules and Disclosure with Big Data,

- Február 2013
- 635. Douglas G. Baird és Anthony J. Casey, Bankruptcy Step Zero, február 2013
  - 636. Oren Bar-Gill és Omri Ben-Shahar, Nincs szerződés? Március 2013
  - 637. Lior Jacob Strahilevitz, Toward a Positive Theory of Privacy Law (A magánélet védelmére vonatkozó pozitív elmélet felé), március 2013
  - 638. M. Todd Henderson, Self-Regulation for the Mortgage Industry (Önszabályozás a jelzálogiparban), március 2013
  - 639. Lisa Bernstein, Kereskedelmi jog a modern gazdaságban, április 2013
  - 640. Omri Ben-Shahar, Szabályozás az alapszabályon keresztül: An Apologia, április 2013

641. Anthony J. Casey és Andres Sawicki, Copyright in Teams, May 2013
642. William H. J. Hubbard, An Empirical Study of the Effect of *Shady Grove v. Allstate* on Forum Shopping in the New York Courts, May 2013
643. Eric A. Posner és E. Glen Weyl, Quadratic Vote Buying as Efficient Corporate Governance, May 2013
644. Dhammika Dharmapala, Nuno Garoupa és Richard H. McAdams, Punitive Police? Agency Costs, Law Enforcement, and Criminal Procedure (Ügynöki költségek, büntüldözés és büntetőeljárás), június. 2013
645. Tom Ginsburg, Jonathan S. Masur és Richard H. McAdams, Libertarian Paternalism, Path Dependence, and Temporary Law, 2013. június.
646. Stephen M. Bainbridge és M. Todd Henderson, Boards-R-Us: Reconceptualizing Corporate Boards, július 2013
647. Mary Anne Case, Van-e Lingua Franca az Amerikai Jogi Akadémiának? 2013. július
648. Bernard Harcourt, Beccaria: *Bűncselekmények és büntetések: A Mirror of the History of the*
A modern büntetőjog alapjai, július 2013
649. Christopher Buccafusco és Jonathan S. Masur, Innováció és elzárás: A szellemi tulajdonra vonatkozó büntetőjog gazdasági elemzése, július 2013
650. Rosalind Dixon & Tom Ginsburg, The South African Constitutional Court and Socio-economic Rights as "Insurance Swaps", 2013. augusztus.
651. Maciej H. Kotowski, David A. Weisbach és Richard J. Zeckhauser, Auditok mint jelek, augusztus 2013
652. Elisabeth J. Moyer, Michael D. Woolley, Michael J. Glotter és David A. Weisbach, Climate Impacts on Economic Growth as Drivers of Uncertainty in the Social Cost of Carbon, augusztus. 2013
653. Eric A. Posner és E. Glen Weyl, A Solution to the Collective Action Problem in Corporate Reorganization (A megoldás a kollektív cselekvés problémájára a vállalati átszervezésben), szeptember. 2013
654. Gary Becker, François Ewald és Bernard Harcourt, "Becker és Foucault a bűnről és büntetésről" - Beszélgetés Gary Beckerrel, François Ewalddal és Bernard Harcourt-tal: A második ülészak, szeptember 2013
655. Edward R. Morrison, Arpit Gupta, Lenora M. Olson, Lawrence J. Cook és Heather Keenan, Health and Financial Fragility: Evidence from Automobile Crashes and Consumer Bankruptcy, október 2013
656. Bizonyítási kiváltságok a nemzetközi választottbíráskodásban, Richard M. Mosk és Tom Ginsburg, Október 2013
657. Szavazás négyzetben: Eric A. Posner és E. Glen Weyl, október 2013
658. Az amerikai bankkártyák bankközi díjairól szóló rendelet hatása a fogyasztók jólétére: David S. Evans, Howard Chang és Steven Joyce, október. 2013
659. Lee Anne Fennell, Just Enough, október 2013
660. Benefit-Cost Paradigms in Financial Regulation, Eric A. Posner és E. Glen Weyl, október 2013
661. Végre szabad? Judicial Discretion and Racial Disparities in Federal Sentencing, Crystal S. Yang, október 2013
662. Növekedtek-e a bírák közötti ítélkezési különbségek a tanácsadói iránymutatások rendszerében? Evidence from Booker, Crystal S. Yang, október 2013
663. William H. J. Hubbard, A jogalapok, a pereskedés és az egyezségkötés elmélete, november 2013
664. Tom Ginsburg, Nick Foti és Daniel Rockmore, "Mi, a népek": The Global Origins of Constitutional Preambles, November 2013
665. Lee Anne Fennell és Eduardo M. Peñalver, Exactions Creep, 2013 666.
december Lee Anne Fennell, Forcings, 2013. december
667. Stephen J. Choi, Mitu Gulati és Eric A. Posner, A győztes átka? Előléptetések az alsóbb szintű szövetségi bíróságokról, december 2013
668. Jose Antonio Cheibub, Zachary Elkins és Tom Ginsburg, Beyond Presidentialism and Parliamentarism, december, Az elnökiségen és a parlamentarizmuson túl. 2013

- 669.Lisa Bernstein, Kereskedelmi felhasználás a bíróságokon: The Flawed Conceptual and Evidentiary Basis of Article 2's Incorporation Strategy, November 2013
- 670.Roger Allan Ford, Patent Invalidity versus Noninfringement, 2013.
- december 671.M.Todd Henderson és William H.J. Hubbard, Do Judges Follow the Law? An
- A bírói magatartás kongresszusi ellenőrzésének empirikus tesztje, január 2014